

การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีริโอซินต่อการยับยั้งเชื้อ
Salmonella Anatum ในหม่อมเดลบรอตและการสร้างไบโอจีนิกเอมีน
ของเชื้อ *Lactobacillus plantalum* SKI2

POTENTIAL OF BACTERIOCIN OF *Lactobacillus plantalum* SKI2
FOR INHIBITORY ACTIVITY AGAINST
Salmonella Anatum IN NHAM MODEL BROTH AND ITS BIOGENIC
AMINES FORMATION

ปัญหาพิเศษนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมักในอุตสาหกรรม

คณะอุตสาหกรรมเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษ

การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินต่อการยับยั้งเชื้อ

Salmonella Anatum ในแฮมโมเดลบรอตและการสร้างไบโอจีนิกเอมีนของเชื้อ
Lactobacillus plantalum SKI2

POTENTIAL OF BACTERIOCIN OF *Lactobacillus plantalum* SKI2

FOR INHIBITORY ACTIVITY AGAINST

Salmonella Anatum IN NHAM MODEL BROTH AND ITS BIOGENIC
AMINES FORMATION

จัดทำโดย

นวพร อินทะสร้อย รหัสนักศึกษา 58080105

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

/ ก.ค. / ๖๕

(รศ.ดร.อดิศร เสวตวิวัฒน์)

อาจารย์ที่ปรึกษาปัญหาพิเศษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อปัญหาพิเศษ	การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอสลินของเชื้อ <i>Lactobacillus plantalum</i> SKI2 กับ <i>Salmonella Anatum</i> ในแฮมโมเดลบรอตและการสร้างไบโอจินิกเอมีน
ชื่อนักศึกษา	นวพร อินทะสร้อย รหัสนักศึกษา 58080105
หลักสูตร	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมักในอุตสาหกรรม
พ.ศ.	2562
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.อดิศร เสวตวิวัฒน์

บทคัดย่อ

Lactobacillus plantalum SKI2 เป็นเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่แยกได้จากไส้กรอกอีสาน จึงนำมาศึกษาต่อเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อก่อโรคได้แก่ *B. cereus*, *Lb. sakei* subsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. dextranicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* และ *S. Anatum* บนอาหาร BSM จากผลการศึกษาพบว่า *Lb. plantalum* SKI2 สามารถผลิตสารยับยั้งเชื้อ *Lb. dextranicus* JCM 5887T และ *S. aureus* สูงที่สุด จึงทำการคัดเลือกเชื้อทั้งสองสายพันธุ์นี้ไปศึกษาต่อคู่กับ *S. Anatum* เนื่องจาก *S. Anatum* เป็นเชื้อที่พบมากในอาหารหมักพื้นบ้านของไทย จากนั้นได้นำไปศึกษาต่อในแฮมโมเดลบรอตพบว่า *Lb. plantalum* SKI2 สามารถลดจำนวนของเชื้อ *S. Anatum* ได้ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 24 และไม่พบอีกเลยในชั่วโมงที่ 36 และยังได้ศึกษาการสร้างและไม่สร้างไบโอจินิกเอมีนเมื่อเทียบกับ *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536 ซึ่งเป็น negative control และ *Weissella cibaria* SI21 ที่ให้ผล positive control โดยใช้อาหาร improved medium broth และ improved medium agar ที่มีกรดอะมิโนไทโรซีน ไลซีน ออร์นิติน และฮิสติดีน 0.1 เปอร์เซ็นต์ โดยสังเกตจากสีอาหารหากมีการสร้างไบโอจินิกเอมีนที่มีความเป็นด่างจะทำให้สีของอาหารเป็นสีม่วง แต่ถ้ามีการสร้างกรดแลคติกจะทำให้อาหารเป็สีเหลือง ซึ่งจากการศึกษาพบว่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ไม่มีการเกิดสีอาหารไปเป็นสีม่วงเลยจึงบอกได้ว่า *Lb. plantalum* SKI2 ให้ผล negative ซึ่งหมายความว่าไม่สร้างสารไบโอจินิกเอมีนต่อกรดอะมิโนใด ดังนั้น เชื้อแบคทีเรียแลคติก สายพันธุ์ดังกล่าวสามารถนำมาใช้เป็นก้ำเชื้อในอาหารหมักเพื่อควบคุมการผลิตอาหารหมักในกลุ่มแฮม ไส้กรอกอีสาน ของแหล่งผลิตให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้บริโภคได้

คำสำคัญ: แฮม ไส้กรอกอีสาน *Lb. plantalum* SKI2 *S. Anatum* ไบโอจินิกเอมีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Special problem title	Potential of Bacteriocin for inhibitory activity against <i>Salmonella</i> Anatum in Nham Model broth and Biogenic amines formation of <i>Lactobacillus plantarum</i> SKI2	
Student name	Nawaporn Inthasoy	Student ID 58080105
Program	Bachelor of Science in Industrial Fermentation Technology	
Year	2019	
Advisor	Assoc. Prof. Dr. Adisorn Swetwivathana	

ABSTRACT

Lactobacillus plantarum SKI2 was isolated from Saikrok Isan and showed to have activity against various pathogens (*B. cereus*, *Lb. sakei* supsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. dextranicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* and *S. Anatum*) on BSM agar, and exhibited the largest inhibition zone on *Lb. dextranicus* JCM 5887T and *S. aureus*. Due to *S. Anatum* usually found in Thai traditional fermented meat products, thus this *S. Anatum* was selected for study on effect of using *Lb. plantarum* SKI2 on the reduction of this pathogenic strain in Nham Model broth. The study found that used of *Lb. plantarum* SKI2 as starter in NMB could decrease *S. Anatum* at 24 hour and cannot detect at 36 hour. The study of Biogenic amines formation of *Lb. plantarum* SKI2 compare with *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536 is negative control and *Weissella cibaria* SI21 is positive control in improved medium broth and improved medium agar + 0.1% amino acid (Tyrosine, Ornithine, Lysine and Histidine) by observing the color on medium between purple and yellow (If have produce biogenic amines medium become to purple cause it have base but medium become yellow if produce acid). The results showed that *Lb. plantarum* SKI2 could not change the color in both improved medium and agar to purple which meant that *Lb. plantarum* SKI2 could not produce biogenic amine from Tyrosine, Ornithine, Lysine and Histidine. Hence, in order to produce a safety of meat fermentation products to consumers, this *Lb. plantarum* SKI2 strain can be used as starter culture to control the fermentation of various meat products of the company

Keywords: Nham, Fermented pork sausage, *Lb. plantarum* SKI2, *S. Anatum*, Biogenic amines

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ปัญหาพิเศษเรื่อง การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอสลินของเชื้อ *Lactobacillus plantalum* SK12 กับ *Salmonella Anatum* ในแฮมโมเดลบรอทและการสร้างไบโोजินิกเอมีนฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องด้วยได้รับความอนุเคราะห์จาก รศ.ดร.อดิศร เสวตวิวัฒน์ ที่ได้ให้เกียรติเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำปัญหาพิเศษ ตลอดจนให้ความรู้ คำปรึกษา และคอยดูแลในเรื่องการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างดี รวมถึงการจัดหา เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ และการตรวจสอบในการแก้ปัญหาพิเศษฉบับนี้ให้เสร็จสมบูรณ์ จึงขอกราบขอพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอบคุณ ส. ขอนแก่นฟู๊ดส์ จำกัด (มหาชน) ที่ให้การสนับสนุนทุนการศึกษาปัญหาพิเศษดังกล่าวนี้ด้วย
ขอขอบคุณนางสาววิภาวี ไยโพธิ์ทอง ที่คอยดูแล ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนๆ และนักวิทยาศาสตร์ที่คณะอุตสาหกรรมเกษตรทุกท่าน รวมถึงผู้ที่ไม่ได้เอ่ยถึงที่คอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้

นวพร อินทะสร้อย

2 กรกฎาคม 2562

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
ABSTRACT.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	1
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	2
2.1 แหนม.....	2
2.2 แบคทีเรียโอซิน.....	2
2.3 Lactic acid bacteria.....	3
2.4 <i>Lactobacillus plantarum</i>	4
2.5 <i>Salmonella spp.</i>	5
2.6 <i>Salmonella Anatum</i>	6
2.7 ไบโอดีนิทอไมน.....	7
บทที่ 3 อุปกรณ์และวิธีการทดลอง.....	7
3.1 วัตถุประสงค์และสารเคมี.....	7
3.2 อุปกรณ์.....	9
3.3 ขั้นตอนและวิธีการทดลอง.....	11
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์.....	16
4.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบคทีเรียโอซินในการยับยั้งเชื้อ <i>B. cereus</i> , <i>Lb. sakei</i> supsp. <i>sakei</i> JCM 1157T, <i>Lb. dextranicus</i> JCM 5887T, <i>S. aureus</i> , <i>Lis. innocua</i> ATTC 3309T และ <i>S. Anatum</i> ของ <i>Lb. plantarum</i> SKI2 โดยเทียบกับ <i>Lb. plantarum</i> SS7 และ <i>P. pentosaceus</i> TISTR 536.....	16

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.2 การทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อ <i>B. cereus</i> , <i>Lb. sakei</i> supsp. <i>sakei</i> , <i>Lb. dextranicus</i> JCM 5887T, <i>S. aureus</i> , <i>Lis. innocua</i> และ <i>S. Anatum</i> ของ <i>Lb. plantarum</i> SKI2 ในแบบจำลองแฮม.....	18
4.3 การวิเคราะห์สมบัติด้านเคมีของแบบจำลองแฮม.....	19
4.4 ศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินที่ผลิตโดยกล้าเชื้อ <i>Lb. plantarum</i> SKI2 ต่อการยับยั้งเชื้อ <i>S. Anatum</i> ในแบบจำลองการหมักแฮม.....	21
4.5 การตรวจสอบการสร้างไบโอจีนิกเอมีนของแบคทีเรียแลคติกในอาหาร Improved medium.....	23
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ.....	27
บรรณานุกรม.....	28
ภาคผนวก.....	30
ภาคผนวก ก.....	31
ภาคผนวก ข.....	39
ประวัติผู้เขียน.....	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	สารอาหารของแบบจำลองการหมักแหม่มที่ใช้ทดแทนส่วนประกอบของแหม่ม.....	11
4.1	แสดงระยะที่วัดได้จากโซนใสของเชื้อแบคทีเรียแลคติกต่อเชื้ออินดิเคเตอร์แต่ละตัว (เซนติเมตร).....	12
4.2	แสดงความเข้มข้น (arbitrary unit, AU/ml) ของแบคทีเรียโอสินที่ผลิตขึ้นจากเชื้อ <i>Lb. plantalum</i> SKI2 เมื่อปนเพาะเชื้อใน NMB ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 36 ชั่วโมง.....	22
4.3	แสดงค่าพีเอชของอาหารเหลว Improved medium.....	24
4.4	แสดงแบคทีเรียแลคติกที่สร้างสารไบโอจิกเอมีนในอาหารเหลว Improved medium.....	24
4.5	แสดงแบคทีเรียแลคติกที่สร้างสารไบโอจิกเอมีนในอาหารแข็ง Improved medium.....	26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	ลักษณะของ <i>Lb. plantalum</i> Gram-positive ที่ติดสีม่วงของ crystal violet.....	4
4.1	แสดงการเกิดโซนใสของเชื้อ <i>Lb. plantalum</i> SS7, <i>Lb. plantalum</i> SKI2 และ <i>P. pentosaceus</i> TISTR 536 ที่ยับยั้งเชื้ออินดิเคเตอร์ <i>B. cereus</i> (ก), <i>Lb. sakei</i> subsp. <i>sakei</i> (ข), <i>Lis. innocua</i> ATTC 3309T (ค), <i>S. aureus</i> (ง), <i>S. Anatum</i> (จ) และ <i>Lb. dextranicus</i> JCM 5887T (ฉ).....	16
4.2	แสดงการเติบโตของแบคทีเรียแลคติก <i>Lb. plantalum</i> SKI2 ที่เลี้ยงในแบบจำลองหมักนม (ก) และการเติบโตของแบคทีเรียก่อโรค <i>S. Anatum</i> ที่เลี้ยงในแบบจำลองการหมักหมักนม (ข) เมื่อเก็บตัวอย่างทุกๆ 6 ชั่วโมง จนครบ 72 ชั่วโมง.....	17
4.3	แสดงค่าพีเอชของแบบจำลองการหมักหมักนมทั้ง 5 ชนิด ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 0 จนถึงชั่วโมงที่ 72..	20
4.4	แสดงค่ากรดของแบบจำลองการหมักหมักนมทั้ง 5 ชนิด ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 0 จนถึงชั่วโมงที่ 72....	21
4.5	แสดงการเกิดโซนใสจากแบคทีเรียโอซินของเชื้อ <i>Lb. plantalum</i> SKI2 ที่เลี้ยงในหมักโมเดลบรอต ต่อเชื้ออินดิเคเตอร์ ดังนี้ <i>S. Anatum</i> (ก), <i>S. aureus</i> (ข), <i>Lis.innocua</i> ATTC 3309T (ค), <i>Lb. sakei</i> subsp. <i>sakei</i> (ง) และ <i>Lb. dextranicus</i> JCM 5887T (จ).....	21
4.6	แสดงสีที่เกิดขึ้นในอาหารเหลว improve medium ของอะมิโน Tyrosine (ก), Ornithine (ข), Lysine (ค) และ Histidine (ง).....	23
4.7	แสดงสีของอาหารแข็ง improved medium ของทั้ง 4 อะมิโน.....	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา (Comenuanta et al., 1966)

หม่อมแปนผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปพื้นบ้าน การหมักหมมทำได้โดยนำเนื้อหมูมาผสมกับข้าวสุกบด กระเทียมบด และเครื่องปรุงต่างๆ จากนั้นบ่มไว้ประมาณ 3-4 วัน เพื่อให้เกิดการหมัก อันเนื่องมาจากกิจกรรมของแบคทีเรียแลคติกอนผลิตภัณฑ์มีรสเปรี้ยว แบคทีเรียที่ผลิตกรดแลคติกส่วนใหญ่เป็นจุลินทรีย์ที่มีแกรมบวก การผลิตหม่อมในปัจจุบันมักผลิตในลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือน ทำให้มีปัญหาในการควบคุมคุณภาพหม่อมที่ผลิตได้มีอายุการเก็บรักษาสั้น มีการเน่าเสียสูง รวมทั้งมีการปนเปื้อนจากเชื้อจุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโทษ รวมทั้งเชื้อจุลินทรีย์ที่ใช้ในการหมักแต่ละครั้งไม่คงที่ เนื่องจากผู้ผลิตมักอาศัยจุลินทรีย์ตามธรรมชาติในการหมัก

S. Anatum เป็นจุลินทรีย์ที่พบได้มากในเนื้อหมู (สุวัฒน์ และคณะ, 2555) หม่อมจึงพบ *S. Anatum* เนื่องจากใช้เนื้อหมูสดในการหมัก ดังนั้นจึงมีการนำ *Lb. plantalum* SKI2 มาศึกษาถึงประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินที่ใช้ในการยับยั้ง *S. Anatum* ในหม่อม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 ศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินของ *Lb. plantalum* SKI2 ต่อการยับยั้ง *S. Anatum* ในหม่อมโมเดลบรอต

1.2.2 ศึกษาการสร้างไบโอจินิกเอมีนของ *Lb. plantalum* SKI2

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ได้ทราบถึงประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินของ *Lb. plantalum* SKI2 เพิ่มเติม

1.3.2 ได้ทราบว่า *Lb. plantalum* SKI2 มีโอกาสสร้างไบโอจินิกเอมีนในระหว่างหมักหมมหรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจเลือกสายพันธุ์ดังกล่าวเป็นกล้าเชื้อในการผลิตหม่อมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แหนม

แหนม หมายถึง ผลิตภัณฑ์เนื้อที่เตรียมได้โดย การนำเนื้อหมูมาบดหรือสับให้ละเอียด ใส่หนังหมูไป ผสมกับเกลือ กระเทียมบด และสารประกอบไนเตรทหรือไนไตรท์ แล้วบรรจุห่อด้วยใบตองหรือพลาสติก เก็บไว้ 2-3 วันก็สามารถนำมา รับประทานได้ ส่วนประกอบหลักที่ใช้ในการทำแหนมก็คือ เนื้อ เนื้อเป็นแหล่ง สำคัญ ของอาหารโปรตีนที่มีคุณภาพดี เป็นแหล่งของแร่เหล็กและวิตามินบี ซึ่งสารอาหารเหล่านี้มีอยู่พร้อมในเนื้อสัตว์ และข้าวเหนียวหนึ่ง หรือข้าวสวย บดละเอียด เป็นอาหารของ lactic acid bacteria ในการหมัก พริกชี้แห้งสด และเกลือ มีหน้าที่ให้รสชาติ และทำให้เกิดการออสโมซิส โดยน้ำจากวัตถุดิบจะถูกขับออกมา ได้สารละลาย เกลือซึ่งจะไปยับยั้งการเจริญของแบคทีเรียหลายชนิดที่ทำให้อาหารเน่าเสีย รวมทั้งแบคทีเรียก่อโรค เกลือไน ไตรท์หรือไนเตรดซึ่งทำปฏิกิริยากับไมโอโกลบิน ให้เนื้อเป็นสี เกลืออิริทริทรีเบต ได้แก่ โซเดียมอิริทริทรีเบตเพื่อ เร่งการรีดิวซ์ เปลี่ยนไนเตรดและไนไตรต์ให้เป็นไนตริกออกไซด์ และช่วยรักษากลิ่นรส (พิมพ์เพ็ญ และคณะ, 2554)

2.2 แบคทีเรียโอซิน (da Silva Sabo *et al.*, 2014)

แบคทีเรียโอซิน หมายถึงเพปไทด์หรือโปรตีน ที่สังเคราะห์จากไรโบโซมของแบคทีเรีย และมีฤทธิ์ใน การยับยั้งแบคทีเรียชนิดอื่น แบคทีเรียโอซินแตกต่างจากสารปฏิชีวนะ คือ แบคทีเรียโอซินมีฤทธิ์การยับยั้งเป็น วงแคบและเป็นพิษกับแบคทีเรียที่มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน แบคทีเรียโอซินสามารถสร้างได้จากแบคทีเรีย กลุ่มแกรมลบและแกรมบวก แต่กลุ่มที่ได้รับความสนใจมากที่สุด คือแบคทีเรียที่สร้างกรดแลคติก แบคทีเรีย โอซินที่สร้างขึ้นโดย Lactic acid bacteria ชนิดที่มีฤทธิ์ในการยับยั้งค่อนข้างกว้าง จะมีการนำไปใช้ในการแปรรู ปอาหาร เพื่อลดการใช้สารกันเสีย รวมทั้งลดการใช้ความร้อนในการฆ่าเชื้อ สารแบคทีเรียโอซินจะทำให้เกิดรูที่ บริเวณเยื่อหุ้มเซลล์ทำให้เกิดการเสียสมดุลขององค์ประกอบต่างๆ ภายในเซลล์แบคทีเรียเป้าหมาย ปัจจุบันไน ซินเป็นสารแบคทีเรียโอซินที่ สร้างจาก *Lactococcus lactis* ซึ่งได้รับการยอมรับในด้านความปลอดภัยทาง อาหาร

2.2.1 กระบวนการผลิตแบคทีเรียโอซิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสร้างแบคทีเรียโอซินจะถูกควบคุมโดยยีนที่อยู่บนพลาสมิด โดยยีนที่ควบคุมการสร้างแบคทีเรียโอซินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือส่วนที่เป็นยีนโครงสร้างและส่วนที่เป็น repressor gene โดยปกติเมื่อนำแบคทีเรียที่มียีนควบคุมแบคทีเรียโอซินมาเพาะเลี้ยง พบว่ามีเฉพาะบางเซลล์เท่านั้นที่สามารถสร้างแบคทีเรียโอซินได้ เนื่องจากแบคทีเรียส่วนใหญ่ จะถูกยับยั้งไม่ให้มีการผลิตแบคทีเรียโอซินโดย repressor gene ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการสร้างแบคทีเรียโอซิน ในขั้นตอนการสร้างแบคทีเรียโอซินพบว่าแบคทีเรียโอซินจะสร้างขึ้นในไซโตพลาสซึมต่อจากนั้นรวมตัวกับ immunity protein โมเลกุลของสารเชิงซ้อนที่เกิดขึ้นนี้จะผ่านเยื่อชั้นในและสะสมอยู่บริเวณ peri-plasmic space และแผ่ขยายไปถึงบริเวณพื้นผิวหน้าของแบคทีเรีย ซึ่งบริเวณพื้นผิวหน้าของแบคทีเรียสารเชิงซ้อนจะจับกับ polysaccharides หรือ O-antigen ของ couter membrane และท้ายสุดสารเชิงซ้อนนี้จะทำให้เกิด cerd bacteriocin และขับออกสู่นอกเซลล์

2.2.2 กลไกการออกฤทธิ์ของแบคทีเรียโอซิน

การทำลายเซลล์เป้าหมายของแบคทีเรียโอซินเกิดจากการที่แบคทีเรียโอซินแต่ละโมเลกุลรวมกันทำให้เกิดเป็นช่องว่างที่เยื่อหุ้มเซลล์เป้าหมาย ซึ่งจะมีลักษณะคล้ายซี่ไม้ที่มาประกอบกันเป็นผนังด้านข้างของถังไม้ (barrel-stave) ช่องว่างดังกล่าวทำให้เกิดการเสียสมดุลของไอออน สูญเสียกรดอะมิโน และสารประกอบอินทรีย์ในกลุ่มฟอสเฟตซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญในการสร้างพลังงานของเซลล์

2.3 Lactic acid bacteria (da Silva Sabo *et al.*, 2014)

Lactic acid bacteria (LAB) สามารถใช้เป็นสารกันบูดธรรมชาติที่มีประสิทธิภาพได้เนื่องจากความสามารถในการผลิตสารที่ออกฤทธิ์ต่อต้านเชื้อแบคทีเรียเช่น แบคทีเรียโอซินกลุ่มที่ใหญ่ที่สุดในหมู่ Lactic acid bacteria คือแลคโตบาซิลลัส (Lactobacillus) ที่มีมากกว่า 150 สายพันธุ์ หนึ่งในนั้นคือ *Lb. plantarum* ที่มีความสำคัญอย่างมากทางอุตสาหกรรมและบางสายพันธุ์ของ *Lb. plantarum* ยังมีความสามารถในการเป็นโพรไบโอติกอีกด้วย สามารถพบและแยก *Lb. plantarum* ได้จากผลิตภัณฑ์นม และอาหารหมัก เช่น ขนมปังเปรี้ยว (Sourdough) ไส้กรอก ชีส ไวน์ กะหล่ำปลีดอง (Sauerkraut) หรือจากระบบทางเดินอาหารและระบบขับถ่าย

2.3.1 ประโยชน์ของ LAB

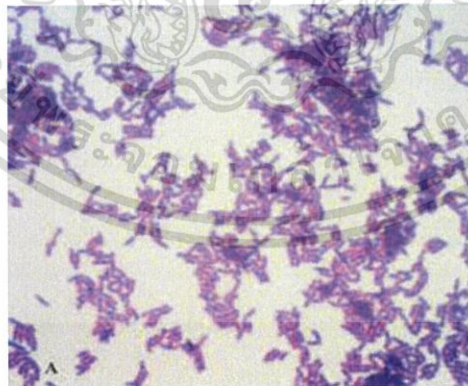
กรดแลคติกที่ผลิตขึ้นช่วยในการถนอมอาหาร และทำให้อาหารปลอดภัย เพราะกรดที่ได้จากการหมักทำให้ ค่า pH ของอาหารลดลง ยับยั้งการเจริญของจุลินทรีย์ เช่น แบคทีเรีย โดยเฉพาะแบคทีเรียที่ทำให้เกิดโรค รา ยีสต์ เนื่องจากไฮโดรเจนไอออนจะซึมผ่านเยื่อหุ้มเซลล์เข้าสู่ภายใน ทำให้ไซโตพลาสซึมมีสภาวะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภายในเซลล์เป็นกรดสูง ซึ่งส่งผลให้ electrochemical proton gradient ภายในเซลล์ของจุลินทรีย์เสียไป เซลล์จึงถูกทำลายและไปยับยั้งการนำเข้ากรดอะมิโนของเซลล์จุลินทรีย์ นอกจากนี้การหมักด้วย lactic acid bacteria ยังได้ hydrogen peroxide และ diacetyl ที่มีฤทธิ์เป็นสารกันเสีย อีกด้วย (พิมพ์เพ็ญ และคณะ, 2558)

2.4 *Lactobacillus plantarum* (Eslamifar et al., 2016)

Lactobacillus plantarum เป็นสปีชีส์ที่แพร่หลายในสกุล *Lactobacillus* ซึ่งมักพบในผลิตภัณฑ์อาหารหมักหลายชนิดรวมทั้งพืชที่ไม่ใช้ออกซิเจน เติบโตที่ 15 ° C แต่ไม่อยู่ที่ 45 ° C และระดับ pH เท่ากับ 3.2 หรือสูงกว่า เป็น Gram positive bacteria ซึ่งจะติดสีม่วงของ crystal violet (ภาพที่ 2.1) และผลิตกรดแลคติกทั้งแบบ D และ L สามารถใช้ออกซิเจนได้ การใช้ออกซิเจนในท้ายที่สุดจะกลายเป็นไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์ ในตำแหน่งของเอนไซม์ซูเปอร์ออกไซด์ dismutase ที่มีอยู่ในเซลล์ที่ทนต่อออกซิเจนได้เกือบทุกชนิด สิ่งมีชีวิตเหล่านี้สะสมปริมาณโพลีฟอสเฟตแมงกานีสในรูปมิลลิเมตร แมงกานีสถูกใช้โดยใน pseudo-catalase เพื่อลดระดับปฏิกิริยาออกซิเจน เนื่องจากสารเคมีที่มีส่วนผสมของแมงกานีสช่วยป้องกันเซลล์จากความเสียหายจากออกซิเจนจะถูกทำลายโดยธาตุเหล็กทำให้เซลล์เหล่านี้ไม่มีอะตอมของธาตุเหล็ก ด้วยเหตุนี้ *Lb. plantarum* จึงไม่สามารถนำมาใช้เพื่อสร้างเอนไซม์ได้ จึงจำเป็นต้องมี heme complex เช่น catalases และ *lactobacillus* เช่น *Lb. plantarum* สามารถเลี้ยงได้โดยใช้อาหารเลี้ยงเชื้อ MRS

ภาพที่ 2.1 ลักษณะของ *Lb. plantarum* Gram-positive ที่ติดสีม่วงของ crystal violet
ที่มา: Klabkong และคณะ (2013)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 *Salmonella* spp. (การ์นิต์ และคณะ, 2555)

Salmonella spp. เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นหนึ่งในแบคทีเรียก่อโรคในคนที่ เป็นปัญหาสำคัญ การบริโภค เนื้อสัตว์ที่ปนเปื้อน *Salmonella* เป็นสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดโรค salmonellosis (จินต์ศุจี และคณะ 2557) จัดอยู่ในวงศ์ Enterobacteriaceae เป็นเชื้อแบคทีเรียแกรมลบมีรูปร่างเป็นท่อนสั้น มีขนาดความกว้าง 0.5 ไมโครเมตร และยาว 2-4 ไมโครเมตร ไม่สร้างสปอร์ และแคปซูล เคลื่อนที่ด้วยแฟลกเจลลาที่มีอยู่รอบตัว เชื้อสามารถเจริญได้ในอุณหภูมิ 8-45 องศาเซลเซียส และสามารถทนต่อความเย็นหรืออุณหภูมิต่ำได้ดีในสภาวะแช่แข็ง ซึ่งเชื้อจะถูกยับยั้งการเจริญเติบโตและสามารถเพิ่มจำนวนได้ใหม่เมื่อนำมาไว้ในอุณหภูมิห้อง เชื้อสามารถผลิตกรดและก๊าซ H₂S จากการหมักย่อยน้ำตาลกลูโคส และให้ผลบวกต่อการทดสอบ catalase และ citrate แต่ให้ผลลบต่อการทดสอบ oxidase และ urease

2.6 *Salmonella* Anatum

โกวินย์ และคณะ (2517) ได้รายงานการตรวจเนื้อหมูในประเทศไทยว่า มีเชื้อ *Salmonella* อยู่ในเนื้อหมูร้อยละ 0.7 จากการตรวจ 1705 ตัวอย่างพบว่า *S. derby* และ *S. Anatum* เป็นเชื้อที่พบบ่อยที่สุด และ Thai และคณะ (2012) ได้มีการรายงานการพบ *S. Anatum* ในเนื้อไก่ 13 ตัวอย่าง จาก 268 ตัวอย่าง และในเนื้อหมูพบ 25 ตัวอย่าง จาก 318 ตัวอย่าง หรือทั้งหมด 15.8 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าสายพันธุ์อื่นๆ ที่ตรวจพบ เช่น *S. Infantis* ที่พบรองลงมาซึ่งพบทั้งหมด 13.3 เปอร์เซ็นต์ และยังมีรายงานอีกว่าพบ *S. Anatum* ในไส้กรอกที่ประเทศโมร็อกโก โดยพบ 1 ตัวอย่าง จากทั้งหมด 6 ตัวอย่าง (Ed-dra et al., 2017)

มีงานวิจัยของ Swetwivathana และคณะ (1999) ได้ศึกษาถึงการเจริญเติบโตของ *S. Anatum* ในแฮมโมเดลบรอต โดยศึกษาถึงผลกระทบของการเจริญเติบโตของ *S. Anatum* จากกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติก ได้แก่ *Lb. curvatus*, *Lb. sakei* และ *P. acidilactici* ร่วมกับผลกระทบจากกระเทียม ไนเตรท และไนไตรท จากงานวิจัยพบว่าแบบจำลองแฮมโมเดลบรอตที่มีกระเทียม 5 เปอร์เซ็นต์ โซเดียมไนไตรท 125 ppm สามารถยับยั้งการเจริญเติบโตของเชื้อ *S. Anatum* ได้ดีกว่าแฮมโมเดลบรอตที่มี กระเทียม 5 เปอร์เซ็นต์และโซเดียมไนไตรท 500 ppm ส่วนกล้าเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่สามารถยับยั้งได้ดีที่สุดในแฮมโมเดลบรอตคือ 10⁶ cfu/ml *Lb. sakei* โดยสามารถลดการเจริญเติบโตของ *S. Anatum* ได้ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 12 อยู่ที่ 10³ cfu/ml และลดลงอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถตรวจพบได้อีกในชั่วโมงที่ 30 ของการหมัก ในขณะที่เชื้อ *Lb. curvatus* และ *P. acidilactici* สามารถลดการเจริญเติบโตของ *S. Anatum* ได้ในชั่วโมงที่ 12 อยู่ที่ 10⁴ cfu/ml และค่อยๆ ลดลงจนไม่สามารถตรวจพบได้อีกในชั่วโมงที่ 48 ของการหมัก จากงานวิจัยนี้จึงสามารถนำกล้าเชื้อ *Lb. sakei* ไปใช้ในการควบคุมการปนเปื้อนของ *S. Anatum* ในแฮมได้

2.7 ไบโอดีนิกเอมีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นสารประกอบที่พบได้ทั่วไปในเซลล์ที่มีชีวิต พบได้ในผลิตภัณฑ์อาหารต่างๆ เช่น ปลาและผลิตภัณฑ์จากปลา ไวน์ เนยแข็ง ผลิตภัณฑ์จากนม เบียร์ เนื้อ และผัก ไบโอดีทิกเอมีนเกิดขึ้นในระหว่างการเน่าเสียของอาหาร จากการที่จุลินทรีย์จะสร้างเอนไซม์ดีคาร์บอกซิเลส ย่อยสลายกรดอะมิโนอิสระในอาหารนั้นได้เป็นสารไบโอดีทิกเอมีน ไบโอดีทิกเอมีนที่พบในอาหารมีปริมาณและชนิดต่างกันขึ้นอยู่กับชนิดและปริมาณของกรดอะมิโนที่เป็นสารตั้งต้น (Leuschner และคณะ, 1998) เช่น ถ้าพบฮีสติดีนในอาหารมากก็จะทำให้พบสารไบโอดีทิกเอมีนที่เป็นฮีสตามีนมาก สารเอมีนมีบทบาทสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตเนื่องจากเอมีนเป็นแหล่งของไนโตรเจนในการสังเคราะห์ฮอร์โมน อัลคาลอยด์ กรดนิวคลีอิก โปรตีน และเอมีน และมีความสำคัญต่อการเกิดกลิ่นของอาหารเป็นสารตั้งต้นในการเกิดสารก่อมะเร็ง (Silla, 1996)

จากงานวิจัยของ Tosukhowong (2011) มีการศึกษาถึงปริมาณไบโอดีทิกเอมีนที่สะสมจนส่งผลกับคุณภาพของเนื้อหมูและกล้ามเนื้อโดยใช้วิธี Liquid chromatographic การสร้างไบโอดีทิกเอมีนได้แก่ cadaverine, putrescine, histamine และ tyramine มีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แต่เมื่อมีการใส่กล้ามเนื้อ *Lb. plantarum* BCC 9546 หรือ *Lb. brevis* BCC 26756 หรือทั้งสองเชื้อร่วมกัน พบว่ามีการลดลงของปริมาณไบโอดีทิกเอมีนอย่างมีนัยสำคัญ โดยจะศึกษาโดยหมักแฮมไว้ตั้งแต่ 0-7 วัน พบว่าการหมักแบบไม่ใส่กล้ามเนื้อมีสารไบโอดีทิกเอมีนเพิ่มขึ้นได้แก่ tyramine, putrescine, cadaverine, histamine และ spermidine และเมื่อเวลาหมักผ่านไปครบ 7 วัน พบการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยของ cadaverine และ histamine อยู่ที่ 100 และ 10 mg/kg ตามลำดับและมีการลดลงของ spermidine เพียงเล็กน้อย และพบว่า tyramine และ putrescine มีปริมาณที่เพิ่มขึ้นจาก 0 ไปเป็น 180 mg/kg และ 20 ไปเป็น 320 mg/kg ตามลำดับ เมื่อเติมกล้ามเนื้อ *Lb. plantarum* BCC 9546 พบว่าเมื่อเวลาการหมักผ่านไป 7 วัน มีการเพิ่มขึ้นของ cadaverine และ tyramine จาก 20 เป็น 40 mg/kg และจาก 10 เป็น 20 mg/kg ตามลำดับ และมีการลดลงของ putrescine จาก 20 เป็น 10 mg/kg ส่วนแฮมที่เติมกล้ามเนื้อ *Lb. brevis* BCC 26756 พบว่าเมื่อเวลาการหมักผ่านไป 7 วัน มีการเพิ่มขึ้นของ cadaverine และ tyramine จาก 20 เป็น 50 mg/kg และจาก 0 เป็น 220 mg/kg ตามลำดับ และมีการลดลงของ putrescine จาก 30 เป็น 20 mg/kg และเมื่อใส่กล้ามเนื้อทั้งสองตัวผสมกันในแฮม พบว่าเมื่อเวลาการหมักผ่านไป 7 วัน มีการเพิ่มขึ้นของ cadaverine และ tyramine จาก 20 เป็น 40 mg/kg และจาก 0 เป็น 120 mg/kg ตามลำดับ และมีการลดลงของ putrescine จาก 10 เป็น 5 mg/kg จากการวิจัยนี้จึงสามารถสรุปได้ว่าสามารถใช้กล้ามเนื้อทั้ง *Lb. plantarum* BCC 9546 และ *Lb. brevis* BCC 26756 ร่วมกันเพื่อนำไปผลิตแฮมให้ปลอดภัยจากไบโอดีทิกเอมีนได้ เนื่องจากสามารถลดปริมาณการผลิตไบโอดีทิกเอมีนจากเดิมได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีทดลอง

3.1 วัตถุดิบและสารเคมี

3.1.1 วัตถุดิบ

กระเทียม จากที่อปซูเปอร์มาร์เก็ต

3.1.2 อาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมี

Agar	(Merck, Germany)
Beef extract	(V.S.Chemhouse, Thailand)
Dextose	(Merck, Germany)
De Man-Rogosa-Sharpe broth (MRS)	(Difco, USA)
Nutrient Agar (NA)	(Merck, Germany)
Peptone	(Rajasthan, India)
Trypticase Soy Agar (TSA)	(Difco, USA)
Trypticase Soy Broth (TSB)	(Difco, USA)
Trytone	(Merck, Germany)
Yeast extracts	(Rajasthan, India)
Tween 80	(Merck, Germany)
Di - potassium hydrogen phosphate	(Merck, Germany)
Di - ammonium citrate	(Merck, Germany)
Sodium acetate	(Carlo Erba, Italy)
Manganese sulfate	(Carlo Erba, Italy)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Magnesium sulfate	(Carlo Erba, Italy)
Sodium chloride	(Merck, Germany)
Sodium ascorbate	(Merck, Germany)
Sodium nitrite	(Merck, Germany)
Sodium-tri-polyphosphate	(Sigma,USA)
Thiamine	(Sigma,USA)
Pyridoxal-5-phosphate	(Sigma,USA)
Ferrous sulfate	(Merck, Germany)
Calcium carbonate	(Merck, Germany)
Bromocresol purple	(Sigma,USA)
Iodine (I ₂)	(Carlo Erba, Italy)
L-Tyrosine disodium salt hydrate	(Sigma,USA)
L-Histidine monohydrochloride monohydrate	(Sigma,USA)
L-Ornithine monohydrochloride	(Sigma,USA)
L-Lysine monohydrochloride	(Sigma,USA)
Safranin O	(ScharlauChemieS.A.,Spain)
Sodium hydroxide (NaOH)	(Carlo Erba, Italy)

3.2 เชื้อจุลินทรีย์

เชื้อแบคทีเรียแลคติกและเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค ได้รับความอนุเคราะห์จากคณะอุตสาหกรรม
เกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.1 เชื้อจุลินทรีย์แลคติก

Lactobacillus dextranicus JCM 5887T

Lactobacillus plantarum RS49

Lactobacillus plantalium SK12

Lactobacillus plantalum SS7

Lactobacillus sakei supsp. *sakei* JCM 1157T

Pediococcus pentosaceus TISTR 536

3.2.2 เชื้อจุลินทรีย์ก่อโรค

Bacillus cereus 1062

Listeria innocua ATTC 3309T

Salmonella anatum

Staphylococcus aureus

Weissella cibaria SI21

3.3 อุปกรณ์

เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 2 ตำแหน่ง (Balance) (Mettler Toledo, Germany)

เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง (Balance) (Mettler Toledo, Germany)

ตู้อบเชื้อควบคุมอุณหภูมิ (Incubator) (Heraeus, Germany)

ตู้ถ่ายเชื้อ (Laminar air flow) (Bosstech, Thailand)

ไมโครเวฟ (Microwave) (Electrolux, China)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่างควบคุมอุณหภูมิ	(Memmert, Germany)
ไมโครปิเปตขนาด 20-200 และ 1000 ไมโครลิตร	(Gilson, France)
เครื่อง Vortex	(Scientific Industrirs, USA)
เครื่อง auto clave	(Tommy, Japan)
กล้องจุลทรรศน์	(Nikon ECLIPSE E200, China)
pH meter	(Inolab, Germany)
ขวดดูเรน ขนาด 500 มิลลิลิตร	(Duran, Germany)
ทิป (Tips) ขนาด 20-200 และ 1000 ไมโครลิตร	(Gilson, USA)
เครื่องหมุนเหวี่ยงความเร็วสูงควบคุมอุณหภูมิ (Centrifuge)	(Thermo, Germany)
ซ็อนสแตนเลส	(หัวม้าลาย, ประเทศไทย)
บีกเกอร์ ขนาด 250, 500 และ 1000 มิลลิลิตร	
ขวดรูปชมพู่ (Erlenmeyer flask) (ขนาด 250 มิลลิลิตร	
หลอดทดลองขนาด 16x 150 มิลลิลิตร	
กระบอกตวง 1000 มิลลิลิตร	
ปิเปตแก้ว ขนาด 1, 5 และ 10 มิลลิลิตร	
บิวเรตขนาด 50 มิลลิลิตร	
จานเพาะเชื้อแบบแก้ว	
สแตนด์	
ตะเกียง (Burner)	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ขั้นตอนและวิธีการทดลอง

3.4.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบคทีเรียโอซินในการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* supsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. dextranicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* และ *S. Anatum* ของ *Lb. plantarum* SKI2 โดยเทียบกับ *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536

3.4.1.1 การเตรียมเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2, *Lb. sakei* supsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536

ทำการถ่ายเชื้อ *L. plantarum* SKI2, *Lb. sakei* supsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536 ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในหลอดอาหารเหลว MRS ที่มีปริมาตร 10 มิลลิลิตร บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำสารละลายที่ผ่านการบ่มแล้ว จำนวน 100 ไมโครลิตร ลงในหลอดอาหาร MRS broth ที่มีปริมาตร 10 มิลลิลิตร บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง ได้เชื้อความเข้มข้นที่ 10^8 cfu/ml

3.4.1.2 การเตรียมเชื้อ *B. cereus* 1062, *S. Anatum*, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATCC 3309T และ *W. cibaria* SI21

ทำการถ่ายเชื้อ *B. cereus* 1062, *S. Anatum*, *S. Aureus* และ *Lis. innocua* ATCC 3309T ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในหลอดอาหารเหลว TSB ส่วนเชื้อ *W. cibaria* SI21 ถ่ายเชื้อปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในอาหารเหลว MRS แล้วบ่มเชื้อที่ 37 องศาเซลเซียส ยกเว้น *B. cereus* 1062 บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง เมื่อครบเวลาจึงต่อเชื้ออีกครั้งด้วยการปิเปตเชื้อ 100 ไมโครลิตร ลงหลอดอาหารเหลว TSB และ MRS แล้วบ่มที่ บ่มที่อุณหภูมิ 30 และ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อให้ได้เชื้อความเข้มข้นที่ 10^6 cfu/ml

3.4.1.3 การทดสอบประสิทธิภาพแบคทีเรียโอซินของเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 เทียบกับ *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536

การทดสอบประสิทธิภาพในการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* supsp. *sakei*, *Lb. dextranicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATCC 3309T และ *S. Anatum* ของ *Lb. plantarum* SKI2 เทียบกับ *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536 ทำได้โดยดูดเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เตรียมได้จากข้อ 3.4.1.1 มา 10 ไมโครลิตร แล้วสปีดลงบนเพลท Bacteriocin screening medium (BSM) บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง เมื่อครบเวลาบ่มเชื้อแล้วจึงดูดเชื้ออินดิเคเตอร์ที่เตรียมได้จากข้อ 3.4.1.2 มา 20 ไมโครลิตร ลงใน TSB soft agar ทำการ vortex ให้อาหารกับเชื้อผสมกันดีแล้วจึงนำมาเททับหน้าเพลท BSM ที่ได้สปีดเชื้อแบคทีเรียแลคติกและบ่มเอาไว้แล้ว รอเพลทแข็งแล้วจึงนำไปบ่มตามอุณหภูมิของเชื้ออินดิเคเตอร์โดย *B. cereus* บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง *Lb. sakei* supsp. *sakei*, *Lb. dextranicus* JCM

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATTC 3309T และ *S. Anatum* บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง ตรวจสอบผลจากโชนใส

3.4.2 การเตรียม Nham Model Broth (NMB)

เตรียมแบบจำลองการหมักแหนมปริมาตร 200 มิลลิลิตร ในขวดดูแรน 5 ขวด โดยใช้สารอาหารต่างๆ มาทดแทนส่วนประกอบจริงที่ใช้ในการทำแหนม (ตารางที่ 3.1) ใช้สารสกัดจากเนื้อแทนเนื้อหมู กลูโคสใส่แทนข้าวสุก กระจิยที่ผ่านการฆ่าเชื้อด้วยแอลกอฮอล์ 95 เปอร์เซ็นต์เป็นเวลา 30 นาที แทนกระจิยสด โซเดียมคลอไรด์แทนเกลือ และไนไตรท์หรือไนเตรทต้องกรองฆ่าเชื้อก่อนนำมาใช้ เนื่องจากหนังหมูไม่เป็นปัจจัยในการเจริญของเชื้อจึงไม่จำเป็นต้องใส่สารใดทดแทน จากตารางที่ 1 เดิมส่วนผสมของแบบจำลองแหนมแล้วใช้กลีซอรอล 4 เปอร์เซ็นต์เพื่อปรับค่าออสโมติกแอกติวิตี แล้วนำไปฆ่าเชื้อที่ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที แล้วเติมไนไตรท์ที่ผ่านการกรองฆ่าเชื้อ และกระจิยสับที่ผ่านการฆ่าเชื้อ และเททับด้วยน้ำมันพาราฟินเพื่อให้การหมักอยู่ในรูปแบบไร้อากาศ

ตารางที่ 3.1 สารอาหารของแบบจำลองการหมักแหนมที่ใช้ทดแทนส่วนประกอบของแหนม

ส่วนประกอบของแหนม	ส่วนประกอบแบบจำลองแหนม (NMB)	
เนื้อหมู	650 กรัม	เนื้อสกัด (Meat extract) 10 กรัม
หนังหมูสุก	350 กรัม	ไม่มีผลต่อการเจริญของเชื้อ
ข้าวสุก	60 กรัม	กลูโคส 10 กรัม
กระจิย	50 กรัม	กระจิยที่ผ่านการฆ่าเชื้อ 50 กรัม
เกลือ	25 กรัม	เกลือหรือโซเดียมคลอไรด์ 25 กรัม
ไนไตรท์/ไนเตรท	125/500 ppm	กรองฆ่าเชื้อในปริมาณเท่าเดิม
กรดแอสคอบิก	0.5 กรัม	เติมปริมาณเท่าเดิม
โซเดียมไตรโพลีฟอสเฟต	0.3 กรัม	เติมปริมาณเท่าเดิม

ที่มา : Swetwathana และคณะ (1999)

3.4.3 การทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* supsp. *sakei*, *Lb. dextanicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* และ *S. Anatum* ของ *Lb. plantarum* SKI2 ในแบบจำลองแหนม

การทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อต่างๆ ของ *Lb. plantarum* SKI2 เตรียมได้หลังจากเตรียมเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 ตามข้อ 3.4.1.1 และเตรียมเชื้ออินดิเคเตอร์ซึ่งได้แก่ *B. cereus*, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATTC 3309T และ *S. Anatum* ตามข้อ 3.4.1.2 จากนั้นดูดเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เตรียมได้จากข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4.1.1 มา 10 ไมโครลิตร แล้วสพอตลงบนเพลท Bacteriocin screening medium (BSM) บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง เมื่อครบเวลาบ่มเชื้อแล้วจึงดูดเชื้ออินดิเคเตอร์ ที่เตรียมได้จากข้อ 3.4.1.2 มา 20 ไมโครลิตร ลงใน TSA agar + 0.6เปอร์เซ็นต์ yeast extract ปริมาตร 7 มิลลิลิตร ที่หอมเตรียมเอาไว้และอุ่นอยู่ในอ่างควบคุมอุณหภูมิ ที่อุณหภูมิ 55 องศาเซลเซียส ทำการ vortex ให้อาหารกับเชื้อผสมกันดี แล้วจึงนำมาเททับหน้าเพลท BSM ที่มีเชื้อแบคทีเรียแลคติกเจริญแล้ว รอเพลทแข็งแล้วจึงนำไปบ่มตามอุณหภูมิของเชื้ออินดิเคเตอร์โดย *B. cereus* บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง *Lb. sakei* supsp. *sakei*, *Lb. dextanicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATTC 3309T และ *S. Anatum* บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง เพื่อสังเกตการยับยั้งเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคที่ใช้ทดสอบ โดยวัดขนาดความกว้างของโซนใสที่เกิดจากการยับยั้ง หาความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซิน

3.4.5 การศึกษาการเจริญของเชื้อ *Lb. plantarum* SK12 และ *S. Anatum* ในแบบจำลองแฮม

เมื่อเตรียมแบบจำลองแฮมที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วตามข้อ 3.4.3 โดยทำทั้งหมดในขวดดูแรน 500 มิลลิลิตร ทั้งหมด 5 แบบ โดยแต่ละแบบจะแตกต่างกันดังนี้

แบบที่ 1 คือ NMB1 (control)

แบบที่ 2 คือ NMB2 + กระเทียมฆ่าเชื้อ

แบบที่ 3 คือ NMB3 + *Lb. plantarum* SK12 ที่ 10^6 cfu/ml

แบบที่ 4 คือ NMB4 + *Lb. plantarum* SK12 ที่ 10^6 cfu/ml + *S. Anatum* ที่ 10^4 cfu/ml

แบบที่ 5 คือ NMB5 *S. Anatum* ที่ 10^5 cfu/ml

โดยบ่มทั้ง 5 ขวด ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียสเป็นเวลา 72 ชั่วโมง เก็บตัวอย่าง 10 มิลลิลิตรทุกๆ 6 ชั่วโมง โดยเริ่มตั้งแต่ชั่วโมงที่ 0 เพื่อนำไปศึกษาการเจริญของแบคทีเรียในแฮมโดยใช้วิธี spread plate ด้วย MRS agar+ CaCO_3 0.5 เปอร์เซ็นต์ และ TSA ตรวจสอบค่าทางเคมี ตรวจสอบความเข้มข้นและการสร้างสารแบคทีเรียโอซินในสภาวะจำลองการหมักแฮม และลักษณะการยับยั้งเชื้อ *S. Anatum*

3.4.6 การวิเคราะห์สมบัติด้านเคมีของแบบจำลองแฮม

3.4.6.1 ตัวอย่าง NMB ทั้ง 5 แบบจากข้อ 3.4.5 มาทำการวัดพีเอชโดยใช้ตัวอย่างละ 5 มิลลิลิตร มาวัดพีเอชด้วยเครื่องวัดพีเอช โดยทำการทดลองจนครบทั้ง 5 แบบและบันทึกผล

3.4.6.2 วิเคราะห์ค่าความเป็นกรดทั้งหมด โดยใช้ตัวอย่างจากข้อ 3.4.6.1 ปริมาตร 1 มิลลิลิตรแล้วเติมน้ำกลั่นต้มไล่ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 49 มิลลิลิตร เติมสารละลาย 0.1 เปอร์เซ็นต์ ฟีนอล์ฟทาลิน 2-3 หยด แล้วไตเตรทด้วย 0.1 N NaOH จนสารถึงจุดยุติจะเกิดสารเป็นสีชมพูอ่อน ทำซ้ำตัวอย่างละ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครั้ง และบันทึกผล นำค่ามาคำนวณปริมาณกรดทั้งหมดในรูปของกรดแลคติก ทำการทดลองจนครบทั้ง 5 แบบ และบันทึกผล

3.4.7 ศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซินที่ผลิตโดยกล้าเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 ต่อการยับยั้งเชื้อ *S. Anatum* ในแบบจำลองการหมักแฮม (Swetwivathana et al., 2016)

นำเชื้ออินดิเคเตอร์ *Lb. sakei* supsp. *sakei* JCM 1157T ที่เตรียมได้จากข้อ 3.4.1.1 และเชื้อ *B. cereus* 1062, *S. Anatum*, *S. aureus*, *Lis. innocua* ATTC 3309T ที่เตรียมได้จากข้อ 3.4.1.2 ปริมาตร 20 ไมโครลิตร มาถ่ายเชื้อใส่ TSA agar + 0.6 เปอร์เซ็นต์ yeast extract ปริมาตร 7 มิลลิตร vortex ให้อาหารและเชื้อผสมกันดีก่อนจะเททับหน้าเพลท Nutrient agar (NA) แล้วระเหยหยดน้ำที่ผิวหน้าอาหารเลี้ยงเชื้อในตู้ปลอดเชื้อจนผิวหน้าอาหารแห้ง จากนั้นนำตัวอย่างจากขวด NMB3 จากข้อ 3.4.5 มา 10 มิลลิตร ทำการปั่นเหวี่ยงที่ 6000 รอบ/นาที เป็นเวลา 15 นาที โดยใช้เครื่องปั่นเหวี่ยงควบคุมอุณหภูมิที่ 4 องศาเซลเซียส เทส่วนใสใส่ปิเปตเตอร์ปลอดเชื้อก่อนจะนำมากรองปลอดเชื้อโดยใช้กระดาษกรองขนาด 0.2 ไมโครเมตร นำส่วนใสมาทำการเจือจางแบบ 2 fold dilution (ตั้งแต่ 1:1, 1:2, 1:4, 1:8, 1:16, 1:32, 1:64 และ 1:128) โดยเจือจางโดยในหลอด eppendorf ที่ทำการฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส 15 นาที และอบจนแห้งในตู้อบ 80 องศาเซลเซียส จากนั้นหยดแต่ละระดับการเจือจางลงบนอาหารที่เททับด้วยเชื้ออินดิเคเตอร์ โดยใช้ปริมาตร 10 ไมโครลิตร ต่อระดับการเจือจางนั้น รอจนหยดของเหลวบนผิวหน้าอาหารแห้ง จึงนำไปบ่มเป็นเวลา 24 ชั่วโมง ที่สภาวะต่างๆ ที่เหมาะสมกับเชื้ออินดิเคเตอร์แต่ละตัว เมื่อครบเวลาการบ่มจึงนำค่าการเจือจางสูงสุดที่เกิดโซนใสมาหาค่าความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินที่เชื้อผลิตได้ในแบบจำลองแฮม เป็นค่า arbitrary unit (AU/mL)

3.4.8 การศึกษาการสร้างไบโอจีนิกเอมีนของแบคทีเรียแลคติก (Bover-Cid และ Holzapfel., 1999)

นำเชื้อแบคทีเรียแลคติกทั้งหมด 5 สายพันธุ์ ได้แก่ *Lb. plantarum* RS49, *Lb. plantalum* SKI2, *Lb. plantalum* SS7, *P. pentosaceus* TISTR 536 และ *W. cibaria* SI21 มาทำการตรวจสอบการสร้างไบโอจีนิกเอมีน

3.4.8.1 การเตรียมเชื้อแบคทีเรียแลคติกสำหรับทดสอบไบโอจีนิกเอมีน

ทำการเลี้ยงเชื้อแบคทีเรียแลคติกในอาหารเหลว MRS บ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส 24 ชั่วโมง ในสภาวะไร้อากาศ

3.4.8.2 ตรวจสอบการสร้างและไม่สร้างไบโอจีนิกเอมีนของแบคทีเรียแลคติกในอาหาร Improved medium

ก) การศึกษาผลการสร้างไบโอจีนิกเอมีนในอาหารเหลว Improved medium

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

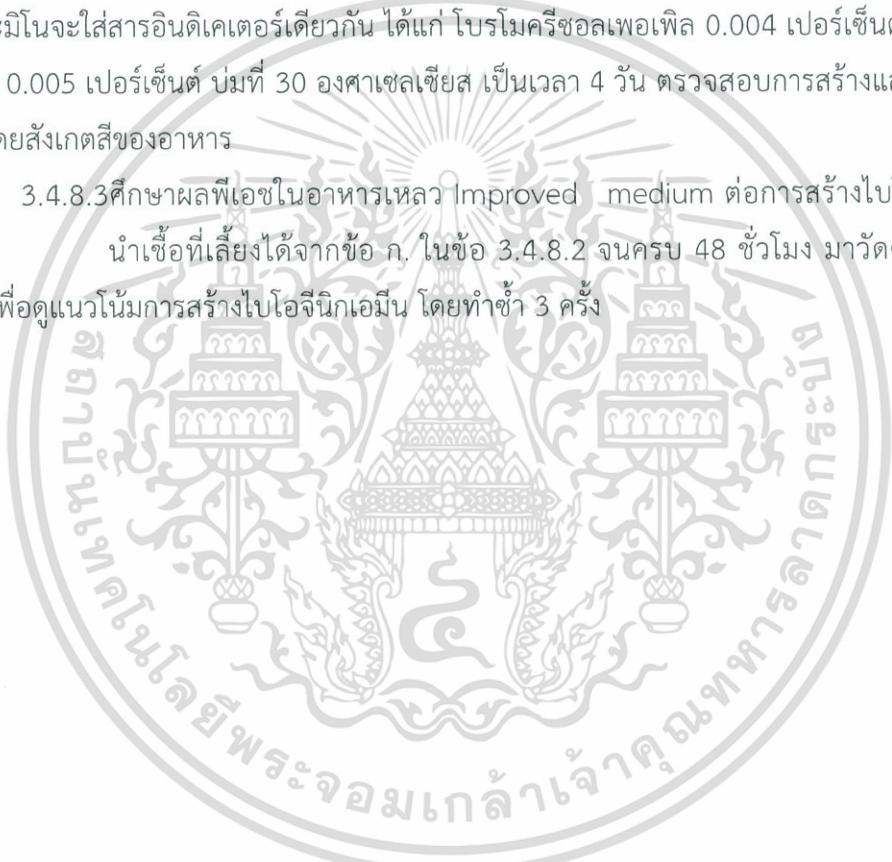
นำเชื้อที่เตรียมได้จากข้อ 3.4. 8.1 ถ่ายเชื้อปริมาตร 100 ไมโครลิตร ลงในอาหารเหลว Improved medium ที่แบ่งเป็น 4 กรดอะมิโน ได้แก่ กรดอะมิโนไทโรซีน ไลซีน ออร์นิติน และฮิสติดีน 0.1 เปอร์เซ็นต์ โดยทั้ง 4 กรดอะมิโนจะใส่สารอินดิเคเตอร์เดียวกัน ได้แก่ โบโรโมครีซอลเพอเพิล 0.004 เปอร์เซ็นต์ และไพรโดซอล-5-ฟอสเฟต 0.005 เปอร์เซ็นต์ บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง ตรวจสอบการสร้างและไม่สร้างไบโอจินิกเอมีนได้โดยสังเกตสีของอาหาร

ข) .การศึกษาผลการสร้างไบโอจินิกเอมีนในอาหารแข็ง Improved medium

เลือกโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เตรียมได้ในอาหารแข็งจากข้อ 3.4. 8.1 มาจิ้มลงบนอาหารแข็ง Improved medium ที่มีกรดอะมิโน ไทโรซีน ไลซีน ออร์นิติน และฮิสติดีน 0.1 เปอร์เซ็นต์ โดยทั้ง 4 กรดอะมิโนจะใส่สารอินดิเคเตอร์เดียวกัน ได้แก่ โบโรโมครีซอลเพอเพิล 0.004 เปอร์เซ็นต์ และไพรโดซอล-5-ฟอสเฟต 0.005 เปอร์เซ็นต์ บ่มที่ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 4 วัน ตรวจสอบการสร้างและไม่สร้างไบโอจินิกเอมีนได้โดยสังเกตสีของอาหาร

3.4.8.3 ศึกษาผลพีเอชในอาหารเหลว Improved medium ต่อการสร้างไบโอจินิกเอมีน

นำเชื้อที่เลี้ยงได้จากข้อ ก. ในข้อ 3.4.8.2 จนครบ 48 ชั่วโมง มาวัดค่าพีเอชด้วยเครื่องวัดพีเอช เพื่อดูแนวโน้มการสร้างไบโอจินิกเอมีน โดยทำซ้ำ 3 ครั้ง

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 การทดสอบประสิทธิภาพแบคทีเรียโอซินในการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* subsp. *sakei* JCM 1157T, *Lb. dextranicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* และ *S. Anatum* ของ *Lb. plantarum* SKI2 โดยเทียบกับ *Lb. plantalum* SS7 และ *P. pentosaceus* TISTR 536

จากการศึกษายืนยันการสร้างผลผลิตแบคทีเรียโอซินของเชื้อ *Lb. plantarum* SS7, *Lb. plantalum* SKI2 และ *P. pentosaceus* TISTR536 พบว่าเชื้อ *Lb. plantarum* SS7 มีผลการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* subsp. *sakei*, *S. aureus* และ *S. Anatum* ได้ดีที่สุด (ภาพที่ 4.1 (ก), (ข), (ง) และ (จ)) โดยมีโซนใสมากถึง 0.1721 เซนติเมตร 0.3156 เซนติเมตร 0.1833 เซนติเมตร และ 0.1562 (ตารางที่ 4.1) ในขณะที่ *Lb. plantalum* SKI2 สามารถยับยั้ง *Lb. dextranicus* JCM 5887T ได้ดีที่สุด (ภาพที่ 4.1 (ฉ)) โดยมีโซนใส 0.2125 เซนติเมตร ส่วนเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR536 พบว่าสามารถยับยั้ง *Lis. innocua* ATTC 3309T ได้ดีที่สุด (ภาพที่ 4.1 (ค)) โดยมีโซนใส 0.2125 เซนติเมตร

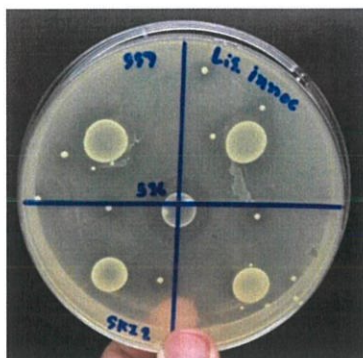

(ก)

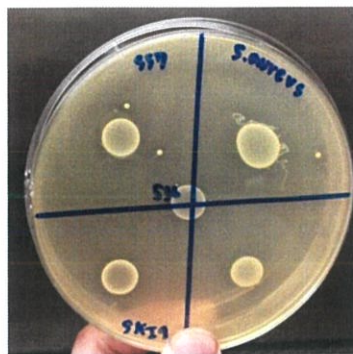

(ข)

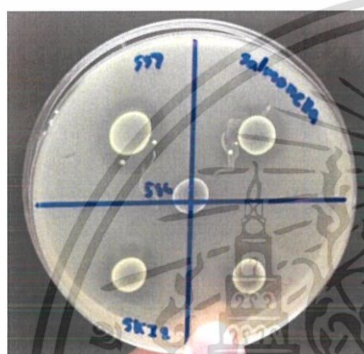
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

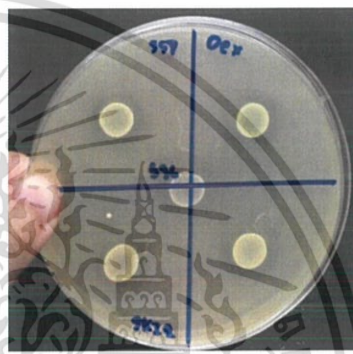
(ค)

(ง)

(จ)

(ฉ)

ภาพที่ 4.1 แสดงการเกิดโคไลนไฮของเชื้อ *Lb. plantalum* SS7, *Lb. plantalum* SK12 และ *P. pentosaceus* TISTR 536 ที่ยับยั้งเชื้ออินดิเคเตอร์ *B. cereus* (ก), *Lb. sakei* supsp. *sakei* (ข), *Lis. innocua* ATCC 3309T (ค), *S. aureus* (ง), *S. Anatum* (จ) และ *Lb. dextranicus* JCM 5887T (ฉ)

ตารางที่ 4.1 แสดงระยะที่วัดได้จากโคไลนไฮของเชื้อแบคทีเรียแลคติกต่อเชื้ออินดิเคเตอร์แต่ละตัว (เซนติเมตร)

เชื้อ Lactic acid	เชื้ออินดิเคเตอร์					
	<i>B. cereus</i>	<i>L. sakei</i>	<i>Lis. Innocua</i>	<i>S. aureus</i>	<i>S. anatum</i>	<i>Lb. dextranicus</i>
<i>Lb. plantalum</i> SS7	0.1721	0.3156	0.1770	0.1833	0.1562	0.1875
<i>Lb. plantalum</i> SK12	0.1168	0.1865	0.1437	0.1604	0.1337	0.2125
<i>P. pentosaceus</i> TISTR536	0.125	0.2500	0.2125	0.1	0.1	0.1833

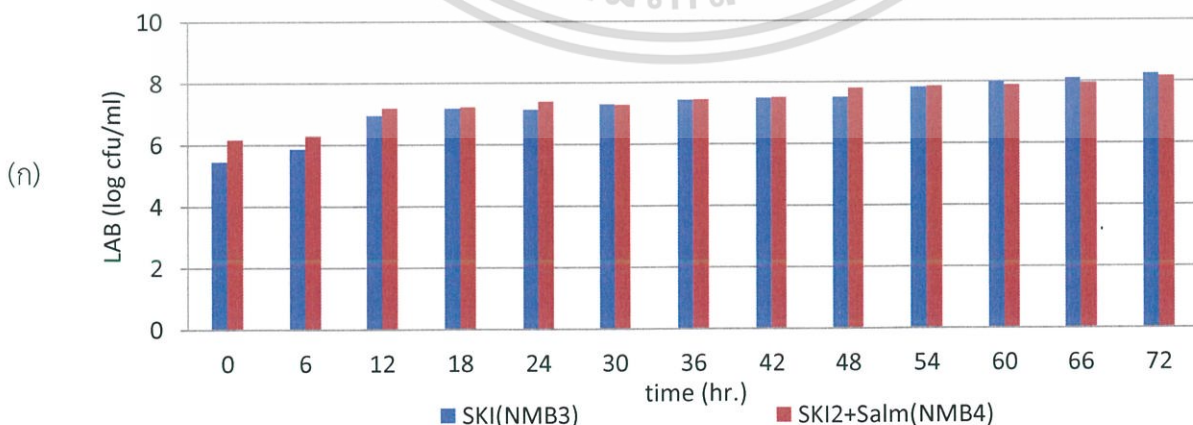
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดสอบประสิทธิภาพแบคทีเรียโอซินสลับได้ว่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 มีผลการยับยั้งเชื้อ อินดิเคเตอร์ได้ดี ซึ่งเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 เป็นเชื้อที่สามารถแยกได้จากหมนมของบริษัท ส.ขอนแก่น และเนื่องจากเชื้อสามารถยับยั้ง *S. Anatum* ได้ จึงได้นำเชื้อสายพันธุ์ดังกล่าวไปทำการศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้เป็นกล่าเชื้อในการหมักหมนมให้ปลอดภัยในขั้นตอนการศึกษาต่อไป

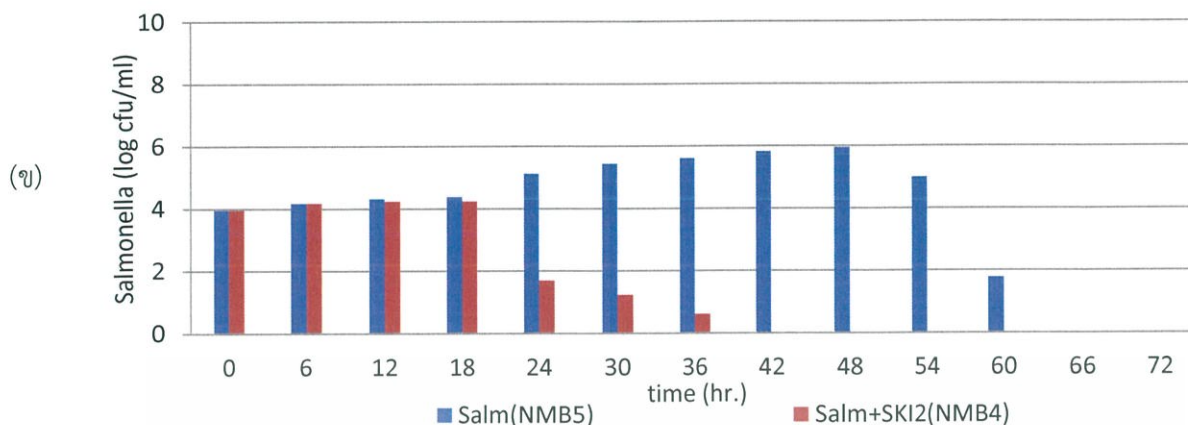
4.2 การทดสอบความสามารถในการยับยั้งเชื้อ *B. cereus*, *Lb. sakei* supsp. *sakei*, *Lb. dextanicus* JCM 5887T, *S. aureus*, *Lis. innocua* และ *S. Anatum* ของ *Lb. plantarum* SKI2 ในแบบจำลองหมนม

จากการศึกษาการเจริญของแบคทีเรียแลคติกทุกๆ 6 ชั่วโมงจนครบ 72 ชั่วโมง ในสภาวะการหมักแบบ ไร้อากาศที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส พบว่าปริมาณเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ของแบบจำลองหมนมในขวด NMB3 ซึ่งเป็นขวดที่ใส่เชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ในชั่วโมงที่ 0 มีปริมาณเชื้อเริ่มต้นอยู่ที่ 10^6 cfu/ml และเมื่อการหมักผ่านไปจนถึงชั่วโมงที่ 12 พบว่าเกิดการเพิ่มปริมาณของเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ขึ้นอย่างรวดเร็วถึง 10^7 cfu/ml และมีเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ปริมาณสูงสุดอยู่ที่ 10^8 cfu/ml หลังจากหมักไปจนถึงชั่วโมงที่ 60 (ภาพที่ 4.2 (ก)) เช่นเดียวกันกับเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ในขวด NMB4 ที่เป็นขวดที่ใส่เชื้อผสมระหว่าง *Lb. plantalum* SKI2 และ *S. Anatum* ในขณะที่เชื้อ *S. Anatum* ในขวด NMB4 ที่ชั่วโมงที่ 0 มีปริมาณเชื้อเริ่มต้นอยู่ที่ 10^4 cfu/ml และมีปริมาณเชื้อคงที่ตลอดจนถึงชั่วโมงที่ 18 และในชั่วโมงที่ 24 เชื้อมีปริมาณลดลงจนถึง 10^1 cfu/ml และไม่สามารถตรวจพบได้อีกในชั่วโมงที่ 42 (ภาพที่ 4.2 (ข)) ส่วนในขวด NMB5 ซึ่งเป็นขวดที่ใส่เชื้อ *S. Anatum* ในชั่วโมงที่ 0 มีปริมาณเชื้อเริ่มต้นอยู่ที่ 10^4 cfu/ml และมีปริมาณเชื้อคงที่ตลอดจนถึงชั่วโมงที่ 24 จึงค่อยๆ เพิ่มขึ้นถึง 10^5 cfu/ml หลังจากหมักไปจนถึงชั่วโมงที่ 48 เชื้อมีปริมาณสูงสุดอยู่ที่ 10^6 cfu/ml และเริ่มลดลงถึง 10^4 cfu/ml ในชั่วโมงที่ 54 และไม่สามารถตรวจพบได้อีกในชั่วโมงที่

66

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

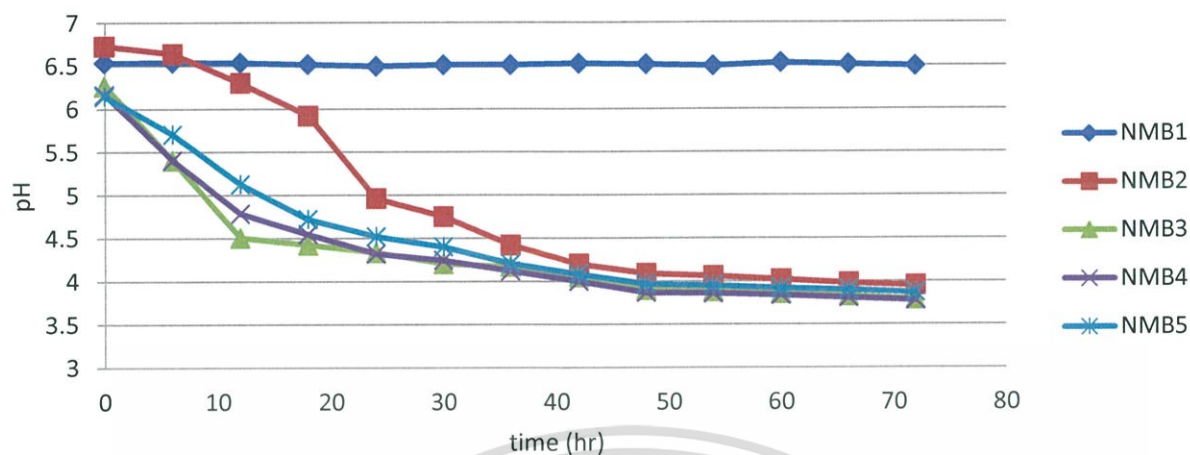
ภาพที่ 4.2 แสดงการเติบโตของแบคทีเรียแลคติก *Lb. plantalum* SKI2 ที่เลี้ยงในแบบจำลองแฮม (ก) และการเติบโตของแบคทีเรียก่อโรค *S. Anatum* ที่เลี้ยงในแบบจำลองการหมักแฮม (ข) เมื่อเก็บตัวอย่างทุกๆ 6 ชั่วโมง จนครบ 72 ชั่วโมง

เนื่องจากขวด NMB4 เป็นขวดที่มีการผสมกันระหว่างเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ที่มีปริมาณเชื้อเริ่มต้นอยู่ที่ 10^6 cfu/ml กับ *S. Anatum* ที่มีปริมาณเชื้อเริ่มต้นอยู่ที่ 10^4 cfu/ml พบว่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 สามารถเจริญเติบโตได้ดีตลอดการหมักและมีปริมาณเชื้อสูงสุดอยู่ที่ 10^8 cfu/ml ในขณะที่เชื้อ *S. Anatum* เจริญเติบโตได้ไม่ดีเท่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 โดยมีปริมาณเชื้อสูงสุดอยู่ที่ 10^4 cfu/ml และมีปริมาณเชื้อลดลงเรื่อยๆ ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 24 เหลือ 10^1 cfu/ml จนไม่สามารถตรวจพบได้อีกในชั่วโมงที่ 42 ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดลองของ Swetwivathana และคณะ (2015) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการยับยั้งเชื้อ *S. Anatum* ในแบบจำลองการหมักแฮมด้วยเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR 536 ที่ผลิตแบคทีเรียโอซินซินติดีโอดิน PA-1 ซึ่งทำให้การเจริญของเชื้อ *S. Anatum* ลดลงที่ชั่วโมงที่ 12 และไม่พบเชื้อ *S. Anatum* อีกเลยในชั่วโมงที่ 36 ของการหมัก จึงสรุปได้ว่ามีโอกาสในการใช้เชื้อแลคติกผลิตแฮมเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและพัฒนาเชื้อแบคทีเรียหรือสารอาหารที่ไม่มีพิษต่อสุขภาพโดยพิสูจน์ผ่านการแพทย์แล้ว และในอนาคตการนำเชื้อแบคทีเรียแลคติกมาใช้จะสามารถยอมรับได้มากขึ้นเมื่อมีการศึกษาต่อไปเพิ่มขึ้นถึงวิธีการ ขบวนการและสิ่งที่เป็นผลดีกับร่างกายมนุษย์เมื่อรับประทานเข้าไป

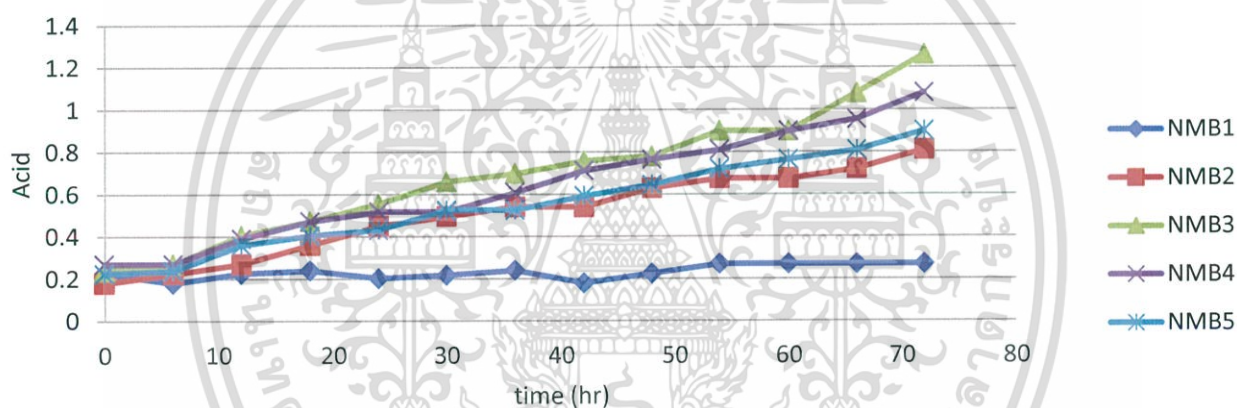
4.3 การวิเคราะห์สมบัติด้านเคมีของแบบจำลองแฮม

การสร้างกรดในรูปกรดแลคติกของเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ส่งผลทำให้ค่าพีเอชและค่าความเป็นกรดของแบบจำลองแฮมที่มีเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 (NMB3 และ NMB4) ในชั่วโมงที่ 72 มีค่าพีเอชอยู่ที่ 3.61 จากเริ่มต้น 5.96 และ 3.82 จากเริ่มต้น 5.84 ตามลำดับ และที่ชั่วโมงที่ 72 มีค่าความเป็นกรดเท่ากับ 1.25 จากเริ่มต้น 0.23 และ 1.07 จากเริ่มต้น 0.27 โดยค่าความเป็นกรดของ NMB3 และ NMB4 เพิ่มขึ้นมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.3 แสดงค่าพีเอชของแบบจำลองการหมักเหวมทั้ง 5 ชนิด ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 0 จนถึงชั่วโมงที่ 72

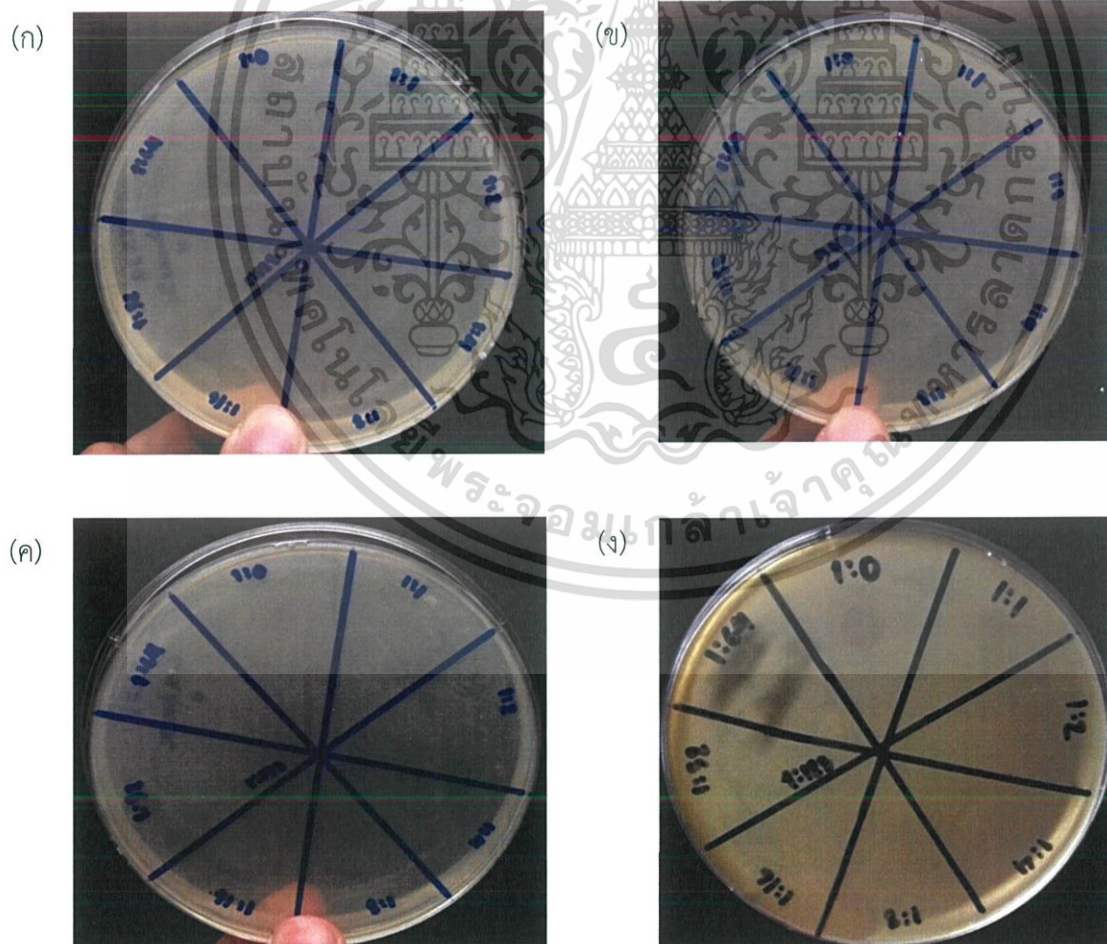
ภาพที่ 4.4 แสดงค่ากรดของแบบจำลองการหมักเหวมทั้ง 5 ชนิด ตั้งแต่ชั่วโมงที่ 0 จนถึงชั่วโมงที่ 72

เมื่อเทียบกับแบบจำลองเหวมที่ใส่กระเทียม (NMB2) และแบบจำลองเหวมที่ใส่เชื้อ *S. Anatum* (NMB5) โดยพบว่า NMB2 มีค่าพีเอชต่ำสุดอยู่ที่ 3.95 ในชั่วโมงที่ 72 จากเริ่มต้น 6.73 และมีค่าความเป็นกรดสูงสุดอยู่ที่ 0.80 จากเริ่มต้น 0.18 เช่นเดียวกันกับชนิด NMB5 ที่ใส่เชื้อ *S. Anatum* มีค่าพีเอชต่ำสุดอยู่ที่ 3.90 ในชั่วโมงที่ 72 จากเริ่มต้น 6.14 และมีค่าความเป็นกรดสูงสุดอยู่ที่ 0.89 จากเริ่มต้น 0.22 ส่วนชนิดที่ไม่ได้ใส่เชื้อและกระเทียม) NMB1 (มีค่าพีเอชและค่าความเป็นกรดที่คงที่ตลอดการหมักที่ 6.51 และ 0.22 ตามลำดับ (ภาพที่ 4.3 และ 4.4) จึงสรุปได้ว่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 สามารถผลิตกรดแลคติกได้ดีในระหว่างการหมักเหวมและมีผลทำให้ค่าพีเอชในเหวมโมเดลบรอตลดลง ส่งผลให้ชนิดเหวมโมเดลบรอต NMB4 เกิดการลดลงของ *S. Anatum* ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

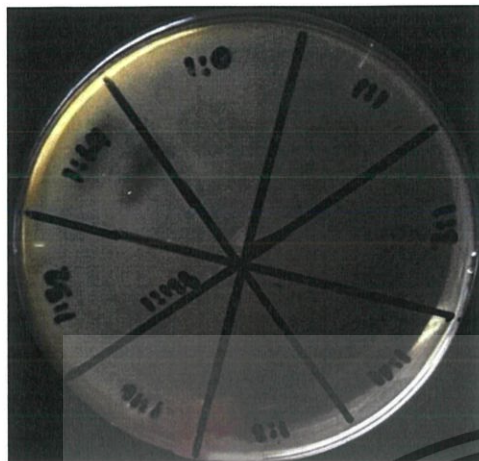
ซึ่งสอดคล้องกันกับงานวิจัยของ ปารีชาติ และคณะ (2561) ที่ศึกษาถึงผลของกลาเชื้อแบคทีเรียแลคติกต่อคุณภาพทางกายภาพ เคมี และจุลชีววิทยา ของแฮมซีโครงหมูอ่อน โดยใช้กลาเชื้อ *Lb. plantarum* TISTR 543 ซึ่งจากการวิจัยพบว่าการใช้กลาเชื้อทำให้ค่าความเป็นกรดและปริมาณแบคทีเรียแลคติกเพิ่มขึ้นสูงกว่าแฮมซีโครงหมูอ่อนที่ไม่เติมกลาเชื้อ และเมื่อครบ 48 ชั่วโมง หรือสิ้นสุดระยะเวลาหมัก แฮมซีโครงหมูอ่อนที่หมักด้วยกลาเชื้อ *Lb. plantarum* TISTR 543 มีปริมาณกรดทั้งหมดสูงสุด โดยมีความเป็นกรดต่าง 4.42 ± 0.01 ปริมาณกรดทั้งหมด ร้อยละ 0.910 ± 0.021 ในรูปกรดแลคติก ผลการวิเคราะห์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์แฮมซีโครงหมูอ่อนที่ทำให้สุกด้วยการอบตรวจไม่พบ *Salmonella spp.* จึงบอกได้ว่า *Lactobacillus plantarum* TISTR 543 เนื่องจากเป็นกลาเชื้อที่ เกิดการหมักได้เร็ว ซึ่งเป็นผลดีในกระบวนการแปรรูปและช่วยลด การเสื่อมเสียจากจุลินทรีย์ชนิดอื่น

4.4 ศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอสินที่ผลิตโดยกลาเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 ต่อการยับยั้งเชื้อ *S. Anatum* ในแบบจำลองการหมักแฮม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(จ)

ภาพที่ 4.5 แสดงการเกิดโซนใสจากแบคทีเรียโอซินของเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ที่เลี้ยงในหม้อโมเดลบรอต ต่อเชื้ออินดิเคเตอร์ ดังนี้ *S. Anatum* (ก), *S. aureus* (ข), *Lis. innocua* ATTC 3309T (ค), *Lb. sakei* subsp. *sakei* (ง) และ *Lb. dextranicus* JCM 5887T (จ)

ตารางที่ 4.2 แสดงความเข้มข้น (arbitrary unit, AU/ml) ของแบคทีเรียโอซินที่ผลิตขึ้นจากเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 เมื่อปั่นเพาะเชื้อใน NMB ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 36 ชั่วโมง

Indicator	Activity unit (AU/ml)
<i>S. Anatum</i>	10
<i>S. aureus</i>	100
<i>Lb. dextranicus</i> JCM 5887T	200
<i>Lb. sakei</i> subsp. <i>sakei</i>	100
<i>Lis. innocua</i> ATTC 3309T	10

จากการทดสอบความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินที่ผลิตโดยเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 โดยเก็บตัวอย่างจาก NMB ในชั่วโมงที่ 36 พบว่าการเกิดโซนใสในการยับยั้งเชื้อ *S. Anatum* และ *Lis. innocua* ATTC 3309T ที่เป็นเชื้ออินดิเคเตอร์เริ่มจากความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินมากที่สุดที่ 1:0 เท่านั้น (ภาพที่ 4.5 (ก) และ (ค)) ในขณะที่เชื้อ *S. aureus* และ *Lb. sakei* subsp. *sakei* เริ่มเกิดโซนใสจากความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินมากที่สุดที่ 1:0 และ 1:1 (ภาพที่ 4.5 (ข) และ (ง)) และเชื้อ *Lb. dextranicus* JCM 5887T เริ่มเกิดโซนใสจากความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินมากที่สุดที่ 1:0, 1:1 และ 1:2 (ภาพที่ 4.5 (จ)) จากนั้นเมื่อนำมาคำนวณหาค่าความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินพบว่าเมื่อใช้เชื้อ *S. Anatum* และ *Lis. innocua* ATTC 3309T เป็นอินดิเคเตอร์จะมีค่าความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินเท่ากับ 10 (ตารางที่ 4.2) เชื้อ *S. aureus* และ *Lb.*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

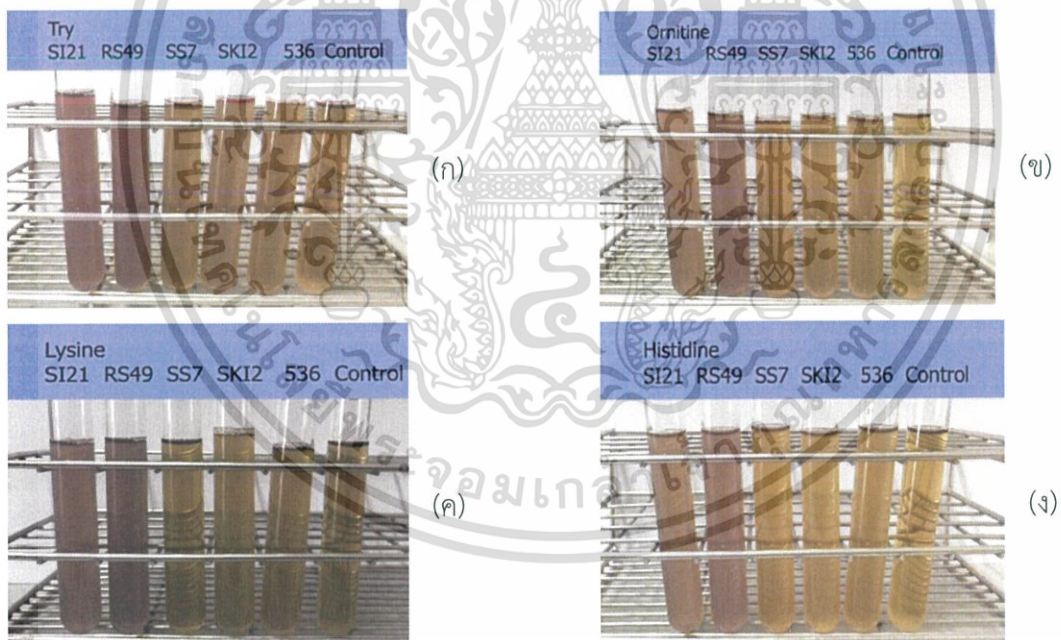
sakei subsp. *sakei* จะมีค่าความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินเท่ากับ 100 และเชื้อ *Lb. dextanicus* JCM 5887T จะมีค่าความเข้มข้นของแบคทีเรียโอซินเท่ากับ 200

จึงสรุปได้ว่าการลดลงของเชื้อ *S. Anatum* ในหม่อมโมเดลบรอต NMB4 ของการทดลองข้างต้นมีผลมาจากแบคทีเรียโอซินและกรดแลคติกที่เชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ผลิตขึ้น รวมถึงกระเทียมก็มีส่วนช่วยที่ทำให้เชื้อ *S. Anatum* ลดลงด้วย เนื่องจากพบการลดลงของเชื้อ *S. Anatum* ในขวด NMB5 ที่มีเพียงเชื้อ *S. Anatum* และกระเทียมฆ่าเชื้อด้วยเช่นกัน แต่ในขวดหม่อมโมเดลบรอต NMB5 จะมีการลดลงของเชื้อ *S. Anatum* ที่ช้ากว่าในขวดหม่อมโมเดลบรอต NMB4

4.5 การศึกษาการสร้างไบโอจีนิกเอมีนของแบคทีเรียแลคติก

4.5.1 ผลการศึกษาผลการสร้างไบโอจีนิกเอมีนในอาหารเหลว Improved medium

จากการทดลองเพื่อดูแนวโน้มของการสร้างสารไบโอจีนิกเอมีนของเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 เทียบกับเชื้อ *Lb. plantalum* SS7, *P. pentosaceus* TISTR 536, *W. cibaria* SI21 และ *Lb. plantalum* RS49 โดยการเปลี่ยนสีของอาหารเหลว Improved medium จากสีเหลืองไปเป็นสีม่วง หรือเป็นสีม่วงเข้มขึ้น

ภาพที่ 4.6 แสดงสีที่เกิดขึ้นในอาหารเหลว improve medium ของอะมีโน Tyrosine (ก), Ornithine (ข), Lysine (ค) และ Histidine (ง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่าเมื่อสังเกตจากสื่ออาหาร *Lb. plantalum* SKI2 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงสื่ออาหารใดๆ จากเหลืองไปเป็นสีม่วง (ภาพที่ 4.6) และมีค่าพีเอชต่ออะมิโน Tyrosine, Ornitine, Lysine และ Histidine อยู่ที่ 6.03, 5.8, 5.66 และ 5.61 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.3) เชื้อ *Lb. plantalum* SS7 ไม่มีแนวโน้มต่อการสร้างสารไบโอจินิกเอมีนกับกรดอะมิโนใด โดยสังเกตจากไม่มีการเปลี่ยนแปลงสื่ออาหารจากเหลืองไปเป็นสีม่วงและมีค่าพีเอชต่ออะมิโน Tyrosine, Ornitine, Lysine และ Histidine อยู่ที่ 6.04, 5.8, 5.6 และ 5.63 เชื้อ *P. pentosaceus* TISTR 536 มีแนวโน้มต่อการสร้างสารไบโอจินิกเอมีนกับกรดอะมิโน Tyrosine พบว่าการเปลี่ยนแปลงสื่ออาหารจากเหลืองไปเป็นสีม่วงเล็กน้อย และมีค่าพีเอชต่ออะมิโน Tyrosine อยู่ที่ 6.12 เชื้อ *W. cibaria* SI21 มีแนวโน้มต่อการสร้างสารไบโอจินิกเอมีนกับกรดอะมิโน Tyrosine, Ornitine, Lysine และ Histidine พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงสื่ออาหารจากเหลืองไปเป็นสีม่วงเทา และมีค่าพีเอชต่ออะมิโน Tyrosine, Ornitine, Lysine และ

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าพีเอชของอาหารเหลว Improved medium

เชื้อทดสอบ (LAB)	Tyrosine	Ornitine	Lysine	Histidine
<i>Lb. plantalum</i> SKI2	6.12	5.74	5.52	5.58
<i>Lb. plantalum</i> SS7	6.03	5.8	5.66	5.61
<i>P. pentosaceus</i> TISTR 536	6.04	5.8	5.6	5.63
<i>W. cibaria</i> SI21	6.2	5.83	5.74	5.68
<i>Lb. plantalum</i> RS49	6.16	6.05	5.88	5.81
Control	6.18	5.82	5.72	5.63

ตารางที่ 4.4 แสดงแบคทีเรียแลคติกที่สร้างสารไบโอจินิกเอมีนในอาหารเหลว Improved medium

เชื้อทดสอบ)LAB(Tyrosine	Ornitine	Lysine	Histidine
<i>Lb. plantalum</i> SKI2	-	-	-	-
<i>Lb. plantalum</i> SS7	-	-	-	-
<i>P. pentosaceus</i> TISTR 536	-	-	-	-
<i>W. cibaria</i> SI21	+++	+++	++	++
<i>Lb. plantalum</i> RS49	+++	+++	+++	+++

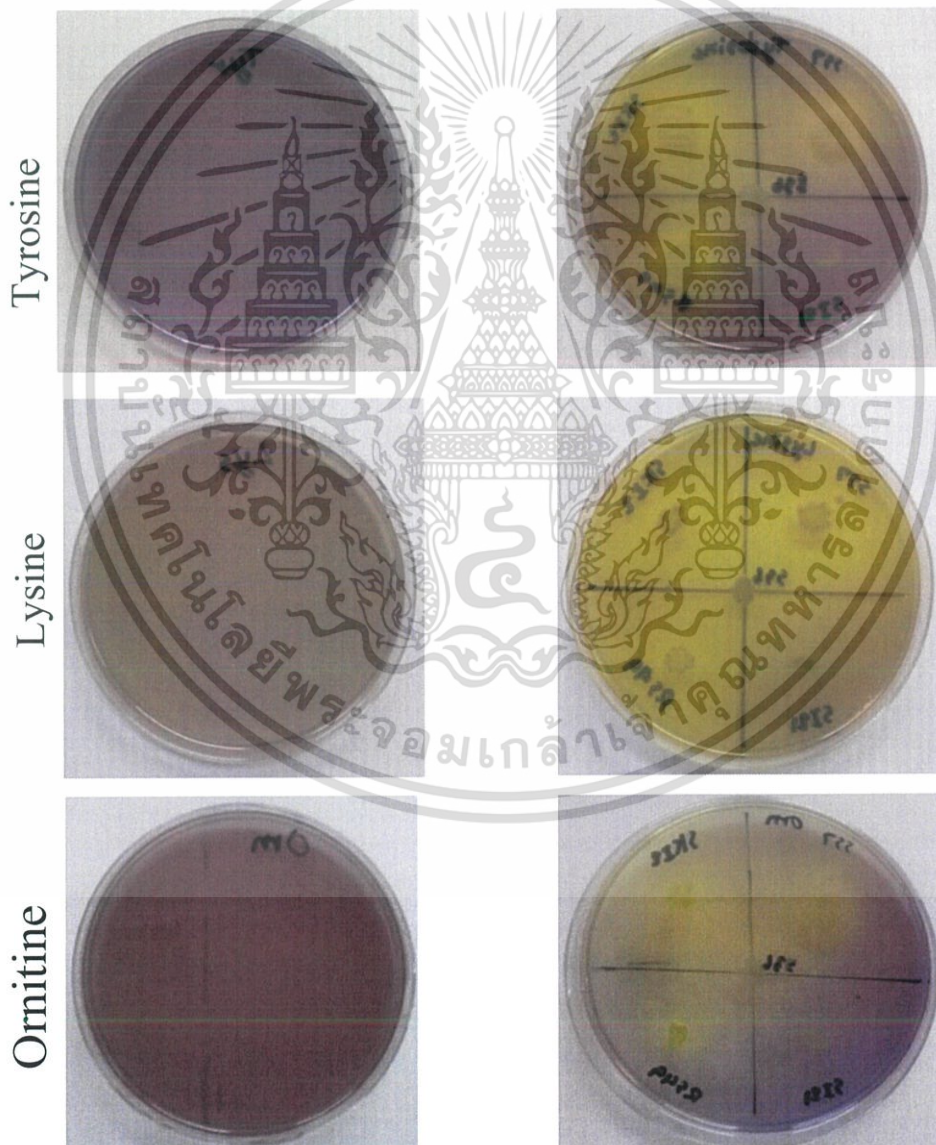
หมายเหตุ: จำนวน + = เพลทอาหารเปลี่ยนเป็นสีม่วงมากขึ้นตามจำนวน, - = ไม่เกิดการเปลี่ยนแปลงสีของเพลทอาหาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

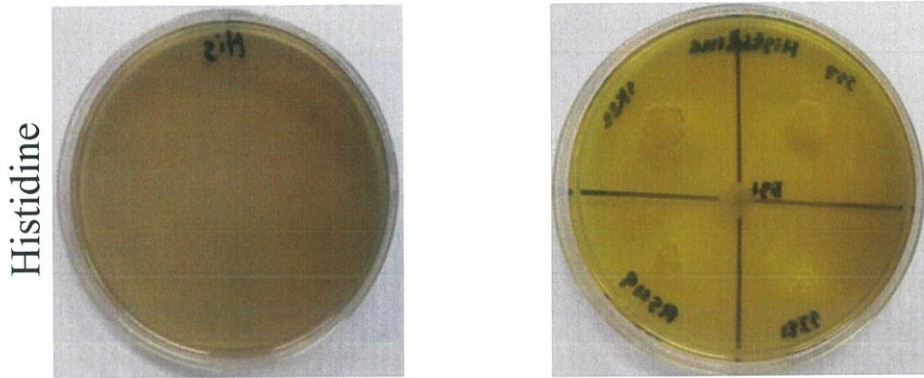
Histidine อยู่ที่ 6.2, 5.83, 5.74 และ 5.68 และเชื้อ *Lb. plantalum* RS49 มีแนวโน้มต่อการสร้างสารไบโอจินิกเอมีนกับกรดอะมิโน Tyrosine, Ornithine, Lysine และ Histidine พบว่ามีการเปลี่ยนแปลงสีอาหารจากเหลืองไปเป็นสีม่วงเทา และมีค่าพีเอชต่ออะมิโน Tyrosine, Ornithine, Lysine และ Histidine อยู่ที่ 6.16, 6.05, 5.88 และ 5.81 จึงสรุปออกได้เป็นตารางที่ 4.4

จากการทดสอบวัดค่าพีเอชพบว่าเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่เปลี่ยนอาหารเหลว Improve medium ไปเป็นสีม่วงได้แก่ *W. cibaria* SI21 และ *Lb. plantalum* RS49 โดยพีเอชในอาหารเหลว Improve medium ทั้ง 4 อะมิโน เชื้อ *Lb. plantalum* RS49 มีพีเอชสูงที่สุดในเชื้อแบคทีเรียแลคติกที่ใช้ทดสอบทั้ง 5 ตัว

4.5.2 การศึกษาผลการสร้างไบโอจินิกเอมีนในอาหารแข็ง Improved medium

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.7 แสดงสีของอาหารแข็ง improved medium ของทั้ง 4 อะมิโน

จากการทดสอบเชื้อทั้ง 5 ตัว พบว่าในอะมิโน Tyrosine ที่มีสีม่วงถ้ามีการสร้างไปโอจินิกเอมีนที่มีความเป็นเบสออกมาจะไม่เปลี่ยนแปลงสีของอาหารไปเป็นสีเหลืองแต่จะม่วงเท่าเดิมหรืออาจเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ในขณะที่อาหารที่มีอะมิโนชนิดอื่นๆ จะพบว่ามี การเปลี่ยนสีอาหารจากสีเหลืองไปเป็นสีม่วง โดยเชื้อที่สร้างไปโอจินิกเอมีนในอาหารแข็ง improve medium ได้แก่ *W. cibaria* SI21 และ *Lb. plantalum* RS49 (ภาพที่ 4.7) โดยสังเกตจากสีอาหารเกิดทั้งอะมิโน Tyrosine, Ornithine, Lysine และ Histidine จึงสรุปมาได้ตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.5 แสดงแบคทีเรียแลคติกที่สร้างสารไปโอจินิกเอมีนในอาหารแข็ง Improved medium

เชื้อทดสอบ (LAB)	Tyrosine	Ornitine	Lysine	Histidine
<i>Lb. plantalum</i> SKI2	-	-	-	-
<i>Lb. plantalum</i> SS7	-	-	-	-
<i>P. pentosaceus</i> TISTR 536	-	-	-	-
<i>W. cibaria</i> SI21	+	+	+	+
<i>Lb. plantalum</i> RS49	+	+	+	+

หมายเหตุ: จำนวน + = เกิดการสร้างไปโอจินิกเอมีน, - = ไม่เกิดการสร้างไปโอจินิกเอมีน

ซึ่งแตกต่างกับงานวิจัยของ Nuttinee (2017) ที่ศึกษาประสิทธิภาพของกล้าเชื้อ *P. pentosaceus* TISTR536 ต่อความปลอดภัยของการผลิตแฮม โดยการทดสอบอะมิโน 4 ชนิด ได้แก่ ไทโรซีน ไลซีน ฮีสติดีน และออร์นิติน ซึ่งได้ผลว่าแบคทีเรียแลคติกเชื้อสายพันธุ์ *P. pentosaceus* TISTR 536 ไม่พบการสร้างไปโอจินิกเอมีนของทุกกรดอะมิโน ในขณะที่เชื้อสายพันธุ์ *Lb. plantalum* SS7 พบการสร้างไทรามินในอาหารแข็ง Improved medium แต่ไม่พบการสร้างในอาหารเหลว Improved medium

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการทดลองตรวจสอบการสร้างไบโอจีนิกเอมีนของเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 พบว่าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 ไม่มีการสร้างไบโอจีนิกเอมีน ดังนั้นการใช้กล้าเชื้อ *Lb. plantalum* SKI2 นอกจากช่วยลดปริมาณของ *S. Anatum* ในระหว่างการหมักหมมในการศึกษาข้างต้นแล้ว ยังสามารถทำให้หมมเป็นผลิตภัณฑ์ที่ปลอดภัยจากการแพ้เนื่องจากสารไบโอจีนิกเอมีนด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผล

ผลการวิจัยหมอดิเคิลบรอตพบว่าเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 สามารถยับยั้งเชื้อ *S. Anatum* จนหมดได้ในหมอดิเคิลบรอตได้ที่ช่วงเวลาที่ 36 ของการหมัก และเมื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของแบคทีเรียโอซิโนพโซไนสของเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 เมื่อใช้เชื้ออินดิเคเตอร์เป็น *Lb. dextranicus* JCM 5887T กว้างที่สุดโดยมีโซนใส 0.2125 เซนติเมตร โดยเกิดโซนใสของเชื้ออินดิเคเตอร์ *S. Anatum* อยู่ที่ 0.1337 เซนติเมตร เมื่อนำเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 มาทดสอบการสร้างและไม่สร้างไบโอจีนิกเอมีนในอาหารเหลวและอาหารแข็ง improve medium โดยใช้อะมีโน 4 ชนิด ได้แก่ Tyrosine, Ornithine, Lysine และ Histidine ทดสอบเทียบกับเชื้อ *Lb. plantarum* SS7, *P. pentosaceus* TISTR 536, *W. cibaria* SI21 และ *Lb. plantarum* RS49 โดยให้ *P. pentosaceus* TISTR 536 เป็น negative control และ *W. cibaria* SI21 เป็น positive control พบว่าเชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 ให้ผล negative กับอะมีโนทั้ง 4 ชนิด จึงสรุปได้ว่า *Lb. plantarum* SKI2 สามารถยับยั้ง *S. Anatum* และไม่ผลิตสารไบโอจีนิกเอมีนในหมอดิเคิลบรอต จึงสามารถนำ *Lb. plantarum* SKI2 ไปพัฒนาความปลอดภัยและคุณภาพต่อในระดับอุตสาหกรรมอาหารได้

5.2 ข้อเสนอแนะ

นำข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้ไปศึกษาต่อเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์เนื้อหมักที่สามารถใช้เชื้อ *Lb. plantarum* SKI2 ร่วมได้ หรือนำวิธีการต่างๆ นี้ไปใช้ศึกษาเป็นแนวทางในงานวิจัยกับเชื้อตัวอื่นต่อไป โดยอาจนำแนวโน้มที่เกิดขึ้นไปใช้ในการอ้างอิงต่างๆ ได้ เพื่อก่อให้เกิดอุตสาหกรรมอาหารที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

- โกวินัย บุชประมูล และ ไพศาล เล่าห์เรณู. (2517). การอบรังสีแกมมาเพื่อทำลายเชื้อโรคท้องร่วงซัลโมเนลล่า. กองวิทยาศาสตร์ชีวภาพ. สำนักงานพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ
- จินต์ศุจี กอบกฤษ, นิภาพรรณ สฤชดีอภิรักษ์ และ กรรณิการ์ หมอนพั้งเทียม. (2557). สถานการณ์โรคอาหารเป็นพิษในประเทศไทย. กองแผนงานกรมควบคุมโรค
- ปาริชาติ ศงสนันทน์ และ ศิริลักษณ์ เจริญรัตน์. (2561). ผลของกลาเชื้อแบคทีเรียกรดแลคติกต่อคุณภาพทางกายภาพ เคมี จุลชีววิทยา และประสาทสัมผัสของแฮมซีโครงหมูอ่อน. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร. คณะวิทยาศาสตร์. มหาวิทยาลัยพายัพ.
- พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์ และนิธิยา รัตนาปนนท์. (2554). แฮม. (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ เมษายน 29, 2562, จากเว็บไซต์ <http://www.foodnetworksolution.com/wiki/word>
- พิมพ์เพ็ญ พรเฉลิมพงศ์ และนิธิยา รัตนาปนนท์. (2558). (Probiotic/โพรไบโอติก). (ออนไลน์). สืบค้นเมื่อ เมษายน 29, 2562, จากเว็บไซต์ <http://www.foodnetworksolution.com/wiki/probiotic>
- สุวัฒน์ มลิจารย์ และ ศิริรินทร์ทิพย์ วนาประเสริฐศักดิ์. (2555). การปนเปื้อนของเชื้อ *Salmonella spp.* และ *Staphylococcus aureus* ในเนื้อสัตว์จากตลาดสดและตลาดนัดในจังหวัดราชบุรี. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี.
- Bover-Cid, S. and Hotzapfel, W.H. (1999). Improved screening procedure for biogenic amine production by lactic acid bacteria. *Int. J. Food Microbiol.* 53: 33-41.
- Comenanta, J. (1966). Thai Fermented Pork. I. Microbiology of the Thai Fermented Pork. B.Sc. thesis, Kasetsart University, Thailand.
- da Silva Sabo, S., Vitolo, M., González, J.M.D. and de Souza Oliveira, R.P. (2014) Overview of *Lactobacillus plantarum* as a promising bacteriocin producer among lactic acid bacteria. *Food research international*, 64: 527-536.
- Ed-dra, A., Filali, F. R., Karraouan, B., El-Allaoui, A., Aboukacem, A., Bouchrif, B. (2017). Prevalence, molecular and antimicrobial resistance of *Salmonella* isolated from sausages in Meknes, Morocco. *Microbial Pathogenesis*, 105, 340–345.
- Eslamifar, M, and Kbojanowski, B. (2016) *Lactobacillus plantarum* Revision history. *Journal of food science and technology*, 447-508.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Klabkong, K., Kwanmuang, P., and Bunnak, J. (2013) *Lactobacillus delbrueckii* subsp. *lactis* . JCM Catalogue, 586-595.
- Leuschner, R.G., Heidel, M. and Hammes, W.P. (1998). Histamine and tyramine degradation by food fermenting microorganisms. *Int. J. Food Microbiol.* 39: 1-10.
- Nuttinee, J. (2017). Efficiency of *Pediococcus pentosaceus* TISTR 536 as starter for safety nham production. *Journal of food science and technology*, 1-34.
- Silla Santos, M.H.S. 1996. Biogenic amines: Their importance in foods. *Int. J. Food Microbiol.* 29: 213-231.
- Swetwivathana, A., Leutz, U., Lotong, N. and Fischer, A. (1999). Controlling the Growth of *Salmonella anatum* in Nham. Effect of Meat Starter Culture, Nitrate, Nitrite and Garlic. *Fleischwirtsch.* 79(9): 124-128.
- Swetwivathana, A., Visessanguan, W. (2015). Potential of bacteriocin-producing lactic acid bacteria for safety improvement of traditional Thai fermented meat and human health. Elsevier.
- Swetwivathana, A., Jindaprasert, A., Zendo, T., Nakayama, J. and Sonomoto, K. (2016). Plantaricin W producer: *Lactobacillus plantarum* SS7 isolated from Isan-sausage. 62nd International Congress of Meat Science and Technology. Thailand.
- Thai, T. H., Hirai, T., Lan, N. T., and Yamaguchi, R. (2012). Antibiotic resistance profiles of *Salmonella* serovars isolated from retail pork and chicken meat in North Vietnam. *International Journal of Food Microbiology*, 156(2), 147-151.
- Tosukhowong, A., Visessanguan, W., Pumpuang, L., Tepkasikul, P., Panya, A., & Valyasevi, R. (2011). Biogenic amine formation in Nham, a Thai fermented sausage, and the reduction by commercial starter culture, *Lactobacillus plantarum* BCC 9546. *Food Chemistry*, 129(3), 846–853.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อและสารเคมี

ก.1 การเตรียมสารเคมี

1. Kovac indole reagent

Pure amyl หรือ Isoamyl alcohol	150	ml
p-Dimethylaminobenzaldehyde	10	g
HCL (conc.)	50	ml

ละลาย aldehyde ใน alcohol แล้วค่อยๆ เติม HCL เก็บในขวดสีชา 4-10 องศา

ก.2 การเตรียมสีย้อม

1. Gram crystal violet

Solution A (Stock)

Crystal violet (90% dye content)	2	g
95% Ethanol	20	g

Solution B

Ammonium oxalate	0.8	g
น้ำกลั่น	80	ml

เจือจาง Solution A ลง 10 เท่าด้วยน้ำกลั่นแล้วผสมกับสาร Solution B ตั้งไว้ 24 ชม. แล้วกรองก่อนใช้

2. Gram iodine (Mordant)

Iodine	2	g
Potassium iodide	4	g
น้ำกลั่น	300	ml

ละลาย KI ในน้ำกลั่น บด iodine แล้วละลายในสารละลาย KI กวนจนละลายหมด เก็บไว้ในขวดสีชา

3. Decolorizing agent

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

95% Ethanol	100	ml
-------------	-----	----

4. Gram safranin O (Counter stain)

Safranin O	0.25	g
95% Ethanol	10	ml
น้ำกลั่น	90	ml

ละลายสีใน Ethanol (กวนด้วยแท่งแก้วหรือ magnetic bar) แล้วเติมน้ำกลั่น กรองก่อนใช้

ก.3 การเตรียมน้ำยาเจือจาง

1. Butterfield's Phosphate-Buffered Dilution Water

1.1 การเตรียมสารละลายสต็อก

ละลายโพแทสเซียมไฮโดรเจนฟอสเฟต (KH_2PO_4) 34 g ในน้ำกลั่น 500 ml ปรับพีเอชให้ได้

7.2 ด้วย สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 1N และปรับปริมาตรเป็น 1 L แล้วนำเข้าฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

1.2 การเตรียม Dilution blank

ตวงสารละลายสต็อก 1.25 ml แล้วปรับปริมาตรเป็น 1 L ด้วยน้ำกลั่น ตวงใส่ขวดปริมาตร 225 ml (สำหรับเจือจางตัวอย่าง 25 g) และดูด 9 ml ใส่หลอดทดลองขนาด 16 x 150 mm. นำเข้าฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

ก.4 การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

1. De Man, Rogosa and Sharpe (MRS) agar

Tween 80	1	ml
Di-potassium hydrogen phosphate	2	g
Sodium acetate	5	g
Di-ammonium citrate	2	g
Manganese sulfate	0.05	g
Magnesium sulfate	0.1	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Calcium carbonate	5	g
Tryptone	10	g
Dextrose	20	g
Beef extract	10	g
Yeast extract	5	g
Agar	15	g
น้ำกลั่น	1	L

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ปรับพีเอชให้ได้ 6.5-6.8 เข้า autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

2. De Man, Rogosa and Sharpe (MRS) broth

Tween 80	1	ml
Di-potassium hydrogen phosphate	2	g
Sodium acetate	5	g
Di-ammonium citrate	2	g
Manganese sulfate	0.05	g
Magnesium sulfate	0.1	g
Tryptone	10	g
Dextrose	20	g
Beef extract	10	g
Yeast extract	5	g
น้ำกลั่น	1	L

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ปรับพีเอชให้ได้ 6.5-6.8 เข้า autoclave ตูตใส่ในหลอดทดลอง 16 x 150 mm.

ปริมาตรหลอดละ 10 ml ปิดจุกแล้วที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

3. Buffer Peptone Water (BPW)

Tryptone	10	g
Sodium chloride	5	g
Disodium hydrogen phosphate	9	g
Potassium dihydrogen phosphate	1.5	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

น้ำกลั่น	1	L
----------	---	---

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ปรับพีเอชให้ได้ = 7.0 ± 0.2 แล้วทำการฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

4. Trypticase (Tryptic) Soy Broth

Trypticase peptone	17	g
Phytone peptone	3	g
NaCl	5	g
K ₂ HPO ₄	2.5	g
Glucose	2.5	g
น้ำกลั่น	1	L
Final pH	7.3 ± 0.2	

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ถ่ายอาหารปริมาตร 225 มิลลิลิตร ลงในพลาสติกหรือขวดที่มีจุกสำลีหรือฝาปิด เข้าฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

5. Baird-Parker medium

5.1 Base medium

Tryptone	10	g
Beef extract	1	g
Yeast extract	1	g
Sodium pyruvate	10	g
Glycine	12	g
Lithium chloride.6H ₂ O	5	g
Agar	15	g
น้ำกลั่น	950	ml
Final pH	7.0 ± 0.2	

ผสมองค์ประกอบทั้งหมดแล้วต้มจนละลาย ปรับพีเอช เทสารละลายที่ได้ลงพลาสติก 250 มิลลิลิตร ให้ได้พลาสติกละ 190 มิลลิลิตร ปิดจุกแล้วเข้าฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 สารละลาย 1% Potassium tellurite

Potassium tellurite	1	g
น้ำกลั่น	100	ml

ละลาย Potassium tellurite ในนํ้า กลั่น กรองผ่านแผ่นกรองปลอดเชื้อ เก็บในขวดปลอดเชื้อที่ปิดสนิท เก็บในตู้เย็นอุณหภูมิตั้งที่ 4 องศาเซลเซียส

5.3 Egg yolk – tellurite emulsion

ล้างไข่ไก่ให้สะอาด แช่ไข่ไก่ไว้ใน 70% ethanol เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ตอกไข่ไก่และทำการแยกไข่ขาวโดยเทคนิคปลอดเชื้อ แยกไข่แดงใส่ลงในขวดปราศจากเชื้อที่มีขีดบอกปริมาตร ผสมไข่แดงและน้ำเกลือ 0.85% (normal saline) ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ผสมในอัตราส่วนเกลือ 0.85% 5 ส่วน + ไข่แดง 5 ส่วน จากนั้นนำ Egg yolk emulsion ที่ได้จำนวน 50 มิลลิลิตร ผสมกับสารละลาย 1% Potassium tellurite ที่กรองปลอดเชื้อแล้ว 10 มิลลิลิตร ปิดฝาเก็บในตู้เย็นอุณหภูมิตั้งที่ 4 องศาเซลเซียส

5.4 การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

แบ่งอาหาร Baird-Parker medium มา 190 มิลลิลิตร (อุณหภูมิ 45-50 องศาเซลเซียส) Egg yolk – tellurite emulsion ปริมาตร 10 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันระวังฟองอากาศ แล้วเทใส่จานเพาะเชื้อ

6. Mannitol-Egg Yolk-Polymyxin (MYP) Agar

6.1 Base medium

Beef extract	1	g
Peptone	10	g
Mannitol	10	g
NaCl	10	g
Phenol red	0.025	g
Agar	15	g
น้ำกลั่น	900	ml
Final pH	7.2 ± 0.2	

ผสมองค์ประกอบทั้งหมดแล้วต้มด้วยจนวนละลาย ปรับพีเอช เทสารละลายที่ได้ลงพลาสติก 500 มิลลิลิตร ให้ได้พลาสติกละ 225 มิลลิลิตร ปิดจุกแล้วฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.2 Polymyxin B solution

ละลายผง Polymyxin B solution 1 MU (sigma P1004) ลงในน้ำกลั่น 100 มิลลิลิตร กรองผ่านแผ่นกรอง ปลอดเชื้อ 0.2 μm เก็บในขวดปลอดเชื้อที่ปิดสนิท เก็บในตู้เย็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส จนกระทั่งใช้

6.3 Egg yolk emulsion, 50%

ล้างไข่ไก่ให้สะอาด แช่ไข่ไก่ไว้ใน 70% ethanol เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ตอกไข่ไก่และทำการแยกไข่ขาวโดย เทคนิคปลอดเชื้อ แยกไข่แดงใส่ลงในขวดปราศจากเชื้อที่มีซีดบอกรปริมาณ ผสมไข่แดงและน้ำเกลือ 0.85% (normal saline) ที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้ว ผสมในปริมาณที่เท่ากัน ปิดฝาเก็บในตู้เย็นอุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส

6.4 การเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อ

แบ่งอาหาร MYP Agar มา 225 มิลลิลิตร (อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส) เติม Polymyxin B ปริมาตร 2.5 มิลลิลิตร จากนั้นเติม 50% Egg yolk emulsion ปริมาตร 25 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันแล้วเทใส่ลงในจานเพาะเชื้อที่ปราศจากเชื้อ จะได้อาหาร MYP Agar ที่มี Polymyxin B 100,000 IU/L

7. Nutrient Agar (NA)

Beef extract	3	g
Peptone	5	g
Agar	15	g
น้ำกลั่น	1	L

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ปรับพีเอชให้ได้ 7.0 ± 0.2 เข้า autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

8. Bacteriocin screening medium (BSM)

Tryptone	10	g
Beef extract	2	g
Yeast extract	4	g
Glucose	2	g
Dipotassium hydrogen phosphate	8.7	g
Potassium dihydrogen phosphate	8	g
Tween 80	1	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Diammonium hydrogen citrate	2	g
Magnesium sulfate	0.2	g
Manganese sulfate	0.05	g
Agar	15	g
น้ำกลั่น	1000	L

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ปรับพีเอชให้ได้ 6.8-7.0 เข้า autoclave ที่อุณหภูมิ 121 องศา เป็นเวลา 15 นาที

9. Hektoen Enteric Agar

Peptone	15	g
Sodium chloride	5	g
Sucrose	14	g
Lactose	14	g
Salicin	2	g
Sodium thiosulfate	5	g
Ferric ammonium citrate	1.5	g
Bile salts	2	g
Bromthymol blue	0.05	g
Acid Fuchsin	0.08	g
Agar	13.5	g
น้ำกลั่น	1	L

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ต้มพอเดือดให้ส่วนผสมละลายระงับ overheat จะทำให้เกิดตะกอนของเกลือได้ ไม่ต้องฆ่าเชื้อใน autoclave ปล่อยให้เย็นลงประมาณ 50 องศา แล้วเทลงในจานเพาะเชื้อที่ปราศจากเชื้อ ไม่ควรใส่พลาสติกไว้ใน water bath นานเกิน 2 ชม. (ไม่ควรเก็บอาหารเพาะเลี้ยงเชื้อนี้เกิน 1 วัน หลังจากเทลงในจานเพาะเชื้อแล้ว)

10. Muller Kauffmann Trathionate Novobiocin borth (MKTTn)

10.1 Base medium

Tryptone	8.6	g
Meat extract	4.3	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sodium chloride	2.6	g
Calcium carbonate	38.7	g
Sodium thiosulfate, anhydrous	30.5	g
Ox bile	4.78	g
Brilliant green	0.0096	g
Novobiocin	0.04	g
น้ำกลั่น	1	L
Final pH	7.8-8.2	ที่ 25 องศา

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ต้มพอเดือดนาน 5 นาที ไม่ต้องฆ่าเชื้อใน auto clave ปล่อยให้เย็น

10.2 Iodine – Potassium Iodide (I-KI) solution

Potassium iodide (KI)	5	g
Iodine, resublimed (I)	4	g
น้ำกลั่น, sterile	20	ml

ละลาย KI ในน้ำกลั่น 5 มิลลิลิตร เติม I เพื่อให้ละลายในสารละลาย KI จนหมด จากนั้นเติมน้ำให้ปริมาตรครบ 20 มิลลิลิตร เก็บใส่ขวดสีน้ำตาลหรือขวดที่กันแสงแดดได้ ในวันที่จะใช้อาหารเลี้ยงเชื้อดังกล่าวในการทดลอง ให้เติม I-KI 20 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากันและให้ตะกอนของ CaCO_3 กระจายให้ทั่วก่อนที่จะถ่ายอาหารลงในหลอดทดลองที่ปราศจากเชื้อในปริมาตร 10 มิลลิลิตร

11. Triple Sugar Iron (TSI) agar

Beef extract	3	g
Yeast extract	3	g
Peptone	15	g
Proteose peptone	5	g
Glucose	1	g
Lactose	10	g
Sucrose	10	g
Ferrous sulfate	0.2	g
Sodium chloride	5	g

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Sodium thiosulfate	0.3	g
Phenol red	0.024	g
Agar	12	g
น้ำกลั่น	1	L
Final pH	7.4 ± 0.2	

ต้มละลายส่วนผสมทั้งหมดในน้ำกลั่นโดยกวนตลอดเวลา ถ่ายใส่หลอดขนาด 13 x 100 mm. ปริมาตร 1 ใน 3 ของความยาวหลอดปิดจุกเข้าฆ่าเชื้อใน autoclave ที่อุณหภูมิ 118 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 15 นาที หลังจากนั้นให้ทำการเอียงหลอดให้เกิดผิว slant ก่อนที่อาหารเลี้ยงเชื้อจะแข็งโดยที่ให้มีผิวหน้า slant ยาว ประมาณ 4 – 6 ซม. และมี butt ยาวประมาณ 2 – 3 ซม.

12. Xylose Lysine Desoxycholate (XLD) Agar

Yeast extract	3	g
Ferric ammonium citrate	0.8	g
L-Lysine	5	g
Sodium thiosulfate	6.8	g
Xylose	3.75	g
Sodium chloride	5	g
Lactose	7.5	g
Agar	15	g
Sucrose	7.5	g
Phenol red	0.08	g
Sodium desoxycholate	2.5	g
น้ำกลั่น	1	L
Final pH	7.4 ± 0.2	

ละลายส่วนผสมทั้งหมด ต้มให้เดือดจนส่วนผสมละลายระงับการเกิด overheat จะทำให้เกิดการตกตะกอนของเกลือได้ ไม่ต้องฆ่าเชื้อใน autoclave ปล่อยให้เย็นลงประมาณ 50 องศาเซลเซียส แล้วเทลงในจานเพาะเชื้อที่ปราศจากเชื้อไม่ควรใส่ฟลาสก์ไว้ใน water bath นานเกิน 2 ชั่วโมง (ไม่ควรเก็บอาหารเลี้ยงเชื้อนี้ไว้เกิน 1 วัน หลังจากเทลงในจานเพาะเชื้อแล้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ข

วิธีวิเคราะห์คุณสมบัติทางจุลชีววิทยาและเคมี

ข.1 การวิเคราะห์ปริมาณแบคทีเรียแลคติกทั้งหมด (AOAC, 2006)

ดูดตัวอย่างนมโมเดลบรอต ตัวอย่างละ 10 มิลลิลิตร ใส่ในน้ำยาเจือจาง Butterfield's Phosphate-Buffered 10 มิลลิลิตร vortex ตัวอย่างให้เข้ากัน จากนั้นนำไปเพาะเลี้ยงบนอาหารแข็ง MRS โดยวิธี spread plate และนำไปป่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส ที่สภาวะไม่มีออกซิเจน เป็นเวลา 48 ชั่วโมง นับจำนวนโคโลนีของแบคทีเรียแลคติกที่ได้ในแต่ละอัตราการเจือจาง และคำนวณ โคโลนีที่ได้ ต่อมิลลิลิตรของตัวอย่างที่ใช้

สูตรการคำนวณ (cfu/ml) = จำนวนโคโลนีที่นับได้ \times อัตราการเจือจาง / 1

ข.2 การวิเคราะห์หาปริมาณกรดแลคติก

นำตัวอย่างส่วนใสที่ทำกรป็นเหยียงเอาเซลล์จลินทรีย์ออกแล้วมา 1 มิลลิลิตร ใส่ลงในพลาสติก ขนาด 250 มิลลิลิตร แล้วทำการเจือจางส่วนใสด้วยน้ำกลั่น 25 มิลลิลิตร หยดฟีนอล์ฟทาลีน 2-3 หยดจากนั้นไตเตรตด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล คำนวณหาเปอร์เซ็นต์กรดแลคติกโดยใช้สมการดังนี้

เปอร์เซ็นต์กรดแลคติก = $\frac{\text{น้ำหนักโมเลกุลของกรดแลคติก} \times \text{ปริมาตร NaOH ที่ใช้} \times \text{ความเข้มข้นของ NaOH} \times 100}{1000 \times \text{ปริมาตรของตัวอย่างที่ใช้}}$

หมายเหตุ: น้ำหนักโมเลกุลของกรดแลคติก (C₃H₆O₃) = 90.8 กรัมต่อโมล

ข.3 การวัดค่าพีเอช (pH)

โดยใช้เครื่องวัดพีเอช นำตัวอย่างน้ำหมัก 5 มิลลิลิตรวัดค่าพีเอชโดยใช้เครื่องวัดพีเอช (pH-meter) (Inolab, Germany)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวนวพร นทะสร้อย
วันเดือนปีเกิด	27 มกราคม 2540
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนนวมินทราชูทิศ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนเศรษฐบุตรบำเพ็ญ กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีการหมักใน อุตสาหกรรม คณะอุตสาหกรรมเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2561
ประสบการณ์ทำงาน	นักศึกษาฝึกงานบริษัทไฮคิวผลิตภัณฑ์อาหาร (ประเทศไทย) จำกัด
ผลงานวิจัย	ผลงานการวิจัย นวพร นทะสร้อย. 2562. การศึกษาประสิทธิภาพของแบคทีเรียโ ซินของเชื้อ <i>Lactobacillus plantalum</i> SK12 กับ <i>Salmonella anatum</i> ใน แฮมโมเดลบรอตและการสร้างไบโอจินิกเอมีน. ปัญหาพิเศษหลักสูตรปริญญา วิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีการหมักในอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้